

ALBINA

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU, P. Gârboviceanu, G. Coșbuc, Gen. P. V. Năsturel,
Gh. Adamescu, I. Otescu, P. Dulfu, V. S. Moga, N. Nicolaescu,
Gr. Teodossiu, C. C. Pop.-Tașcă

Abonamentul în țară pe an . . . lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " " 6 luni " 3 | Un număr 15 bani

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscriptele nepublicate se ard

Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele ce nu se vor putea publica în întregime, să dea numai extrase sau rezumate.

SUMARUL:

Revoluția din 1848: Proclamațiunea guvernului provizoriu: (*Ilustrațiuni: I. Holiade Rădulescu, C. A. Rosetti; Ion Ghica; Ion C. Brătianu; N. Bălcescu; Monumentul Pompierilor.*)

Artur Gorovei, Legile țării: Cum se capătă moștenirea.

L. Tolstoi, (trad. G. C.), Lupul și țaranul.

I., Henry Hudson.

D. Teleor, Serbarea hramurilor.

G. Cleanoveanu, Cântecul Badului (din popor).

V. S. Moga, Lucrările agricole în luna Iunie.

N. Bibiri, Ce trebuie să facem pentru susținerea comerțului.

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

O vorbă. — Contra petelor pe obraz. — Păstrarea ouălor.

ILUSTRĂȚIUNI:

Croitori la Rucăr; Ghiocel (de pe tablouri ale lui N. Grigorescu).

PAGINA GLUMEATĂ:

Neculcea, Din cocoș, iepure. (*Cu 2 ilustrațiuni.*)

ACTIVITATEA SOCIALĂ A PREOȚILOR ȘI INVĂȚĂTORILOR

O Societate pentru îngrijirea monumentelor vechi.

D. A. Nicolaescu, Cuvântare la încheierea anului școlar.

Horia P. Petrescu, În chestia răspândirii cărților în popor.

Cronica: Cercuri culturale. — 10 Maiu la Mălușteni.

REVOLUȚIA DIN 1848

No. acesta iese în ziua de 11 Junie. Este o datorie a noastră de a reaminti cititorilor unul din faptele mărețe ale istoriei noastre, legat cu această dată: Mișcarea din 1848. Dăm aici principalele pasagii din proclamațiunea pe care guvernul provizoriu din Țara Românească a adresat-o poporului român.

In numele poporului Român,

Respect către proprietate, — Respect către persoane.

Fraților Români,

Timpul mântuirii noastre a venit, Poporul român se deșteaptă la glasul trâmbiței îngerului mântuirii, și-și cunoaște dreptul său de suveran. Pace vouă, pentru că vi se vestește libertate vouă.

Poporul român se scoală, se armează și nu spre a se lupta o clasă asupra alteia, nu spre a rupe legăturile sale de relații din afară, ci cu să fie în frâu și în respect pe voitorii de rău ai fericirii publice. Strigarea Românilor e strigare de pace, strigare de înfrățire. La această mare faptă a mântuirii, tot Românul are dreptul de a fi chemat, nimeni nu este scos afară; tot Românul e un atom al întregii suveranități a Poporului; sătean, meseriaș, neguțător, preot, student, boier, domn, e fiu al Patriei, și, după sfânta noastră credință, e și mai mult: e fiu al lui Dumnezeu. Toți avem același nume de Român. Acesta ne înfrățeste și face să înceteze toate interesele, să se stînge toate urele. Pace dară vouă! Libertate vouă!

Scularea aceasta e pentru binele, pentru fericirea tuturor stărilor societății, fără paguba vreuneia, fără paguba însuși a nici unei persoane. Nu se cuvîne a pierde cei mai mulți pentru cei mai puțini, căci este nedrept; nu se cuvîne iar a pierde cei mai puțini pentru cei mai mulți, căci este silnic.

Poporul român, în cât către cele din afară, nu supără pe nimeni, respectă toate Puterile și cere a respecta și ele drepturile lui stipulate prin tractatele lui Mircea și Vlad V, recunoscute de toate tractatele încheiate apoi între Înalta Poartă și Rusia, și protestă asupra oricărei fapte ce s'a făcut împotriva acestor tractate.

Poporul român leapădă un Regulament, care este împotriva drepturilor sale legislative și împotriva tractatelor ce-i recunosc autonomia.

Poporul român decretă și hotărăște responsabilitatea miniștrilor și cu un cuvînt a tuturilor funcționarilor publici.

Pe scurt, Poporul român recapitulând decretă :

1. *Independența sa administrativă și legislativă pe temeiul tratatelor lui Mircea și Vlad V și neamestec al nici unei puteri din afară în cele din întru ale sale.*

2. *Egalitatea drepturilor politice.*

3. *Contribuție generală.*

4. *Adunanța generală compusă de reprezentanți ai tuturilor stărilor societății.*

5. *Domnul responsabil alcs pe câte cinci ani și căutat în toate stările societății.*

6. *Impuținarea listei civile — ardicarea de orice mijloc de corupere.*

7. *Responsabilitatea miniștrilor și a tuturilor funcționarilor în funcția ce ocupă.*

8. *Libertatea absolută a tiparului.*

9. *Orice recompensă să vină dela Patrie prin reprezentanții săi, iar nu dela Domn.*

10. *Dreptul fiecărui județ de a-și alege dregătorii săi, drept care precede din dreptul Poporului întreg de a-și alege Domnul.*

11. *Garda națională.*

12. *Emanciparea mănăstirilor închinete.*

13. *Emanciparea clăcașilor ce se fac proprietari prin despăgubiri.*

14. *Desrobirea Țiganilor prin despăgubiri.*

15. *Reprezentant al țării la Constantinopol dintre Români.*

16. *Instrucție egală și întreagă pentru tot Românul de amândouă sexele.*

17. *Desființarea rangurilor ce nu au funcții.*

18. *Desființarea pedepsei degradătoare cu bătaia.*

19. *Desființarea atât în fapt cât și în vorbă a pedepsei cu moarte.*

20. *Așezăminte penitenciare, unde să se spele cei criminali de păcatele lor și să iasă îmbunătățiți.*

21. *Emanciparea israeliților și drepturi politice pentru orice compatriot de altă credință.*

22. *Convocarea îndată a unei Adunanțe generale extraordinare constituante alese, spre a reprezenta toate interesele sau meseriile nației; care va fi datoare a face constituția țării pe temeiul acestor 21 articole decrete de Poporul român.*

Această Adunanță va lăsa în moștenire viitorimii constituția aceasta, și va fi datoare încă a o încheia printr'o legiuire prin care, neapărat la fiecare 15 ani, din dreptul său să-și aleagă poporul deputați extraordinari care, venind în adunanță extraordinară, să introducă reformele cerute de spiritul epocii. Cu aceasta se împiedică de acum înainte vrednica de plâns nevoie de a se cere reforme cu mâna armată, și vor fi sericiți copiii și strănepoții noștri de necesitatea în care s'a aflat astăzi poporul român.

Frați Români! Respectați proprietatea și persoanele, adunați-vă cât de mulți, armați-vă cu toți, însă imitați pe frații voștri Transilvăneni. Vedeți cum se adunară atâtea miriade fără să se facă cea mai mică larmă, cea mai mică neorânduială. N'aveți nici o teamă de

Câțiva din fruntașii revoluției din 1848

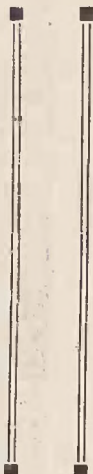
I. Heliade-Rădulescu

C. A. Rosetti

Ion Ghica

I. C. Brătianu

N. Bălcescu

către temere de Dumnezeu, și atunci vouă cu adevărat vi se va cuveni a strigă fără rușine: „că cu noi este Dumnezeu!”

„Cu noi este Dumnezeu, fraților; în numele lui sculați-vă, și îngerul răzbunării dumnezeesti va stinge pe tot vrășmașul și va doborî și cal și călăret; carele lui și armele lui vor fi risipite ca pulberea și planurile lui împrăștiate ca fumul.

„La arme Români! la armele mântuirii!”

Monumentul Pompierilor

O VORBĂ

În bătălia dela Podul Înalt, care ducea bucuria răpunerei Semilunei, peste mări și țări, până la Papa Romei, Ștefan prinde mulțime de oaste turcească. La cererea de răscumpărare a prinșilor, Ștefan dă acel frumos răspuns: „Dacă sunt așa de bogați, ce au venit să mai caute în țara mea săracă?”

(Calendarul Leonte).

LEGIILE ȚAREI

CUM SE CAPĂTĂ MOȘTENIREA

Indată ce moare o persoană, moștenirea sa trece la acei cari-i sunt moștenitori după lege, și cari astfel devin proprietari, creditori, datornici, în locul mortului, pentru tot ceea ce privește averea de moștenire.

Când vine vorba de forma în care pune un moștenitor mâna pe o moștenire, este deosebire chiar între moștenitorii legitimi.

Urmașii și părinții (descendenții și ascendenții) iau moștenirea dela sine, fără să îndeplinească nici o formă. A murit un părinte: fiul său continuă stăpânirea pe care a avut-o tatăl său asupra întregii averi, el continuă administrația averii de moștenire, trage foloase din ea, ca și cum tatăl său n'ar fi murit, ca și cum el ar fi tatăl său.

Tot asemenea este când moare un fiu și-l moștenește părintele ori bunul.

Acești moștenitori, adică descendenții și ascendenții, se numesc moștenitori cari *au sezina*, sau moștenitori *cu sezina*, după o numire străină, primită în limba noastră judecătorească.

Ceilalți moștenitori legitimi, și moștenitori neregulați, nu au sezina, și ei pot să pue mâna pe moștenire numai cu învoirea judecăței și cu îndeplinirea unor anumite forme.

Iată ce are de făcut cineva căruia îi rămâne o moștenire, din care vrea să tragă folos.

Orice moștenitor, chiar fiii și părinții, și oricine căruia i se lasă ceva prin vreun testament, este dator ca în termen de șase luni dela încetarea din viață a mortului, să facă o declarație scrisă la judecător, ori la administrația financiară ori la perceptor, în care să arăte ce avere a rămas, ce valoare are acea avere și câtă parte i se cuvine lui.

Judecătorul, dacă găsește de cuviință, pune peceți pe avere, și ori singur, ori în unire cu agenții fiscoșului, face în-

ventar (catagrafie) de averea rămasă, după care se hotărăște, de ministerul de Finanțe, câtă taxă de moștenire are a plăti moștenitorul.

Orice moștenitor, oricine primește o danie prin testament ori o danie de altfel, are a plăti *taxe de înregistrare*, după cum se numesc în *Legea timbrului*. Taxele acestea se socotesc pe suta de lei și sunt următoarele:

Descendenții în linie dreaptă plătesc doi lei la suta de lei, de pildă: dacă averea de moștenire este de o mie de lei, descendenții în linie dreaptă vor plăti douăzeci lei taxa de înregistrare. Se scutește de orice taxă moștenirea cuvenită acestora, dacă se compune din pământ rural până la 5 hectare, și orice fel de avere mișcătoare până la două mii lei.

Soții și ascendenții în linie dreaptă plătesc trei la sută.

Frații, surorile și copiii acestora plătesc patru la sută.

Rudele colaterale, până la al patrulea grad inclusiv, plătesc cinci la sută.

Celelalte rude colaterale plătesc nouă la sută.

Persoanele străine de orice grad de înrudire cu defunctul sau donatorul, plătesc doisprezece la sută.

Taxele arătate mai sus, se sporesc cu patru la sută pentru averea mișcătoare care poate să aducă venit. Așa dacă rămân bani numărătoare, cari se pot da în dobândă ori bonuri, ori obligații cari aduc dobândă, se va plăti pentru această avere un spor de patru la sută.

Când se face socoteala unei moșteniri, se scad datoriile mortului și cheltuețele de înmormântare. Nu se socotesc de asemenea, în moștenire, mobila din casă hainele, rufăria, cărțile, icoanele și alte obiecte (obiectele de artă) și datoriile ce ar avea de încasat mortul, dar la care moștenitorii ar renunța.

Fiecare moștenitor plătește taxa numai pentru partea de moștenire ce i se cuvine lui.

Ministerul de finanțe dă o *deciziune*, adică un fel de hotărîre, prin care se arată ce anume taxă au a plăti moștenitorii și această deciziune se dă la mâna fiecăruia dintre moștenitorii pentru ca să ia cunoștință de dânsa. Dacă moștenitorul socoate, că taxa este bine chibzuită, că adică nu-i încărcat plătește taxa. Dar, dacă a fost încărcat, ori s'a socotit în moștenire avere care nu eră a mortului, ori pentru care nu trebuie a se plăti nici-o taxă, atunci acel nemulțumit are dreptul în termen de treizeci zile dela data înmânării acelei deciziuni, să facă apel la Tribunal.

Mulți săteni plătesc taxe de acestea pe nedrept, din pricină că nu știu formele cu care se fac aceste apeluri, și li se resping apelurile, numai din pricină că formele nu-s bine îndeplinite, și asta numai pentrucă sătenii pun temeiul pe spusele jalbarilor, cari încercă lumea.

Apelul se face la Tribunal prin o petiție scrisă în două

exemplare. Prin acea petiție, apelantul trebuie să-și aleagă domiciliul în orașul de reședință al tribunalului care judecă apelul. Astfel, dacă Ion Gabur din Buciumeni, județul Iași, face un asemenea apel, trebuie să zică așa: «Subscrisul Ion Gabur, sătean din comuna Buciumeni, județul Iași, cu domiciliul ales în orașul Iași, strada cutare, No. cutare, fac apel...» Dacă apelantul nu se înfățișează înaintea tribunalului, la ziua judecătorească, și i se respinge apelul, are drept să facă opoziție. Termenul de opoziție este de opt zile, socotite dela pronunțarea hotărârii.

În unele procese, când se respinge opoziția, se trimete părții o copie de pe hotărâre și din ziua înmânării acelei copii, curge termenul de opoziție. Cel ce face opoziție într'un apel de acestea, să nu aștepte copia de pe hotărâre, că nu i se trimete.

Cel care a fost față la Tribunal când i s'a judecat apelul, și nu-i mulțămît cu hotărârea, are drept să facă recurs la Curtea de Casație din București. Recursul acesta, însă, ca orice recurs, este un lucru foarte gingaș, și nimeni n'ar trebui să-l facă, până ce nu se va sfătui cu un avocat priceput, pentrucă alfel poate să mai plătească și cheltueli de judecată către Minister.

Un moștenitor care nu-i închipuit să plătească o taxă de moștenire acuma, poate cere la tribunal să-l mai păsuească și poate căpătă o prelungire de cel mult doi ani.

Moștenitorul care se va folosi de o moștenire și în timp de șase luni nu va face declarația arătată mai sus, este supus la amendă mare.

Aceste formalități, în cece privește plata taxelor de moștenire, trebuie să le îndeplinească orice moștenitor fără deosebire. Pentru a se pune, însă, în stăpânirea averii de moștenire, moștenitorii care au sezina, nu au a îndeplini nici o formă, pe când ceilalți moștenitori trebuie să fie puși în stăpânire de către judecători.

Să presupunem că moare Ion și lasă moștenitor pe fratele său, Vasile. Pentruca Vasile să poată pune mâna pe moștenire, trebuie să aibă învoirea judecătoriei. Pentru asta el trebuie să facă o cerere, să deie la judecătorie actul de naștere, ori să aducă martori cari să spue, sub jurământ, că-i frate cu Ion, și să facă Vasile dovada că după Ion nu au rămas alți moștenitori cari să aibă drepturi înaintea lui.

Dacă din dovezile făcute, judecătorul constată că cererea lui Vasile este întemeiată, dă o hotărâre prin care se zice că *trimete pe Vasile în succesiunea averii lui Ion.*

Formele acestea nu-s așa de ușor de îndeplinit și nimeni să nu se deie pe mâna jălbarilor, cari trag mai mult folos dela aceste moșteniri, decât moștenitorii.

Artur Gorovei.

L. TOSTOI

Lupul și țăranul

Un lup, încolțit de niște vânători, dete cu ochii de un țăran, care se întorcea acasă dela muncă. Țăranul ducea în spate un sac cu fasole și în mers se rezimă pe un ciomag.

Cum îl zări, lupul începù să se roage:

— Om bun! Niște vânători îmi sunt pe urmă și vor să mă omoare! Fie-ți milă de mine și scapă-mă!

Țăranului i se făcù milă de lup, deșertă sacul și-i spuse să se vâre înăuntru. Lupul intră în sac. Și țăranul îl luă în spate și-și văzù de drum.

Nu merse mult și dete peste vânători. Îl întrebă, dacă nu cumvã a dat peste vre-un lup.

— Nu, n'am zărit nici urmă de lup!, răspunse țăranul.

Și vânătorii își căutară de drum. Când își făcù socoteala, că n'are de ce să se mai teamă, țăranul deschise gura sacului, ca să dea drumul fiarei. Dar cum se văzù scăpată, lighioana se aruncă asupra țăranului.

Atunci țăranul începù să-l ocărască:

— Cât de recunoscător mai ești, măi lupule! Nici rușine nu mai ai! Te-am scăpat din ghiarele morții și tu așa vrei să-mi răsplătești binefacerea? Ce rău ți-am făcut, de vrei să mă omori? La tine binefacerea nu prețuește nimic?

— Vreau să te sfâșii!, fu răspunsul lupului. Nici nu vreau să știu ce-i aceea «binefacerea!» De când sunt, n'am mai pomenit, ca cineva să-și fi adus aminte de vre-o binefacere!

— Tare greșit mai ești! Faptele cele bune nu se uită niciodată! Asta-i... de când lumea! Și de nu mă crezi, hai de întreabă, pe cine vrei și ai să vezi, că tot așa are să-ți spună!

Se gândi lupul și în cele din urmă își desceleștă fălcile.

— Atunci... iute... ce-i de făcut! Să ne pornim la drum și pe cel dintâiu suflet, ce-om întâlni, să-l întrebăm: «Binefacerile se uită, ori nu?» De ne-o răspunde: «Nu», — să știi, că te las să mai trăiești! De ne-o spune altfel, să știi, că te mănânc!

Omul primi învoeala. Și se porniră.

Se întâlnesc în cale cu un cal

Il întreabă țăranul:

— Ia, spune-mi, măi calule! Faptele bune se uită ori nu?

Calul răspunse:

— Una știi! În lumea asta bine să nu faci, căci nu-i suflet care să-ți aducă aminte de binele pe care i l-ai făcut! Nu mai departe, uitați-vă la mine! Doisprezece ani mi-am slujit cu credință stăpânul și în aști doisprezece ani, la ce nu i-am fost de folos? La cea mai ușoară muncă, ca și la cele mai grele poveri, la ajutorul meu alergă. Doisprezece cai i-am dat, la munca câmpului eu îl ajutam! De câțiva ani am orbit. De-atunci a căutat să mă pună la munci mai ușoare: m'a pus să car sacii cu făină dela moară. Vremea se scurgea și cu ea mi se duceau și puterile. Ajunsesem în cele din urmă să nu mai pot face nici doi pași, fără să nu mă opresc, ca să-mi mai vin în fire. Intr'o zi căzui în mijlocul drumului. Ca ploaia începură să cază loviturile. Când văzură că nu mai sunt buu de nimic, mă deteră pe poartă afară, în cât căzui aproape mort în mijlocul drumului. Mai venindu-mi puțin în simțiri, întâia grijă mi-a fost să fug cât mai departe de casa stăpânului nerecunoscător... Și-am plecat... Încotro s'o i-au?... Nu știi nici eu!.. Ce să mă fac?... Spuneți-mi și voi!..

... Și mai vreți să vă spun, care-i răsplata binefacerii?..

Plin de bucurie, lupul se întoarse către țăran:

— Ei, omule! Mai ai de spus ceva? Ai văzut, cât de ușor se uită faptele bune? Unde ți-e răsplata binefacerii?

Țăranul răspunse:

— Ingăduie-mă puțin! Să mai întrebăm pe cineva! Nu

numai pe unul! Și de ne-o spune și acela tot așa, atunci... fă-mi, ce vrei!

Lupul se înduplecă și de data asta. Mai merg ei, cât merg și se întâlnesc cu un câine bătrân de tot și șchiop. Îl întreabă țăranul.

— Măi, câine! Ia, spune-mi! Ce crezi tu? Binefacerile se uită, ori nu?

— Uite, ce știu eu! răspunse câinele. Am trăit cincisprezece ani în curtea stăpânului meu. Și cât bine nu i-am făcut în vremea asta? Ii păziam casa, lătram toată ziua și nimeni nu îndrăsnia să s'apropie de curtea lui; de voiau să-l calce hoții, lătratul meu îl deșteptă și vedeă primejdia. Și azi? Azi, când nu mai am dinți, sunt alungat din curtea, unde mi-am trăit viața. M'au gonit, lovindu-mă cu ciomegile. Mi-s coastele sfărmate și mă târau și eu, cum pot... Incotr'o s'o iau? Spuneți-mi și voi, căci eu nu mai știu! Atâta știu numai: ori unde, dar numai cât mai departe de casa stăpânului meu de până mai ieri!

Lupul nu mai putea de bucurie.

— Ei! Ai văzut, cum se răsplătesc binefacerile? Ce mai ai de spus?

Țăranul răspunse cu jumătate de gură:

— Ce să mai am? Să-mi îplinești cea din urmă rugămintă: Să ne mai întâlnim cu cineva și, de ți-o vorbi tot așa, fă cu mine, ce vrei!..

Lupul se înduplecă și de data asta.

Și se pornese din nou. Dau de-o Vulpe.

Ia, spune-ne, Vulpeo! zice lupul. Știi tu, ce e aceea «binefacere?»

— Și cam ce folos ai aveà de ți-aș spune?

Țăranul luă vorba:

— Uite, de ce te-am întrebat!.. Niște vânători erau pe urmele lui și cât p'aci să-l omoare... Tocmai, când nici nu mai credea să scape cu viață, dă cu ochii de mine și mă roagă să-l ascund undevă, până îl va ocoli primejdia... Mi-a fost milă de el și l-am vârât în sacul ăsta... După ce trecură vânătorii și văzù că nu mai e nicio primejdie, sări la mine să mă sfășie... Uite, cu ce vrea să mă răsplătească cel căruia i-am făcut bine!

— Cui vinzi tu, brașoave? răspunse vulpea. Să fi încăput în sacul cela? Par'că nu-mi vine să cred! Știi ce? Să

văd eu, cu ochii mei, de poate intră în sac și numai așa am să pot spune, cu cine e dreptatea!

— Să crezi! răspunse omul. Cât îl vezi de mare... a intrat în sac! Zău așa! Să-ți spună și el!

— Foarte adevărat, ce spune omul! adăogă lupul. Atunci vulpea grăi:

— Ia, arată-mi, cum te-ai putut ascunde în sac? Să văd și eu minunea asta!

— Uite, așa! răspunse lupul. Și se vâri în sac.

— Intră bine! Vără-ți și coada, căci altfel nu pot judecă, cum trebuie!

Lupul se supuse poruncii și intră cu coadă cu tot. Vulpea se întoarse către țaran.

— Acum leagă sacul la gură!

Și țaranul făcù așa, cum îl învăță vulpea.

— Acum arată-mi, cum bați tu fasolea.

Țăranul înțelese și se porni pe răs. Și începù să croască pe lup, care nici nu mai mișcă de frică. Din când în când țăranul se mai oprea, ca să se mearse odihnească și se pornea din nou, spunând:

— Uite bine, vulpeo! Uite, așa se bate fasolea, până ce se desprind boabele de păstăi!

Și ciomegele curgeau cu nemiluita pe spinarea bietului lup.

Când se încredință că lupul nici nu se mai mișcă, țăranul se întoarse pe neașteptate spre vulpe. Și izbînd-o cu ciomagul drept în moalele capului, i-l crăpă în două, adăogând:

— Vezi care-i răsplata binefacerii? Asta e!...

(Traducere de G. C.)

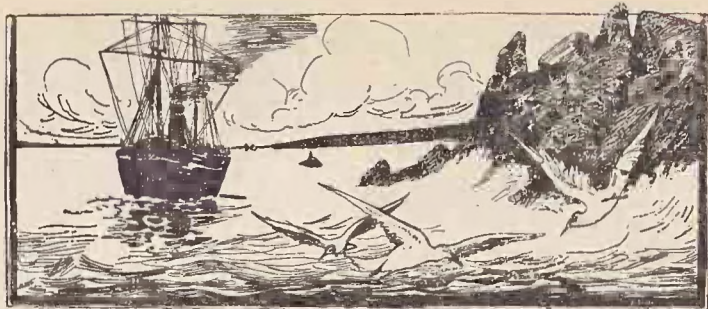
În vederea cererilor ce ni s'au făcut de mai mulți cucernici preoți, învățători și notari, spre a le da colecții din anii trecuți ai revistei cu prețuri reduse, pentru biblioteci sau pentru premii elevilor absolvenți; facem cunoscut că comitetul revistei le-a admis cererea și deci punem în vânzare colecții din anii trecuți cu următoarele prețuri:

O colecție completă pe un an în fascicule	lei 4, -
» broșată pe un an	» 4,50
» » » 6 luni	» 2, -
» » » 3 »	» 1,25
» legată » 6 »	» 2,50

Odată cu cererea trebuiesc trimiși cu mandat postal și banii.

Pentru comanda dela **zece** colecții în sus se mai face un rabat de 5 la sută.

Administrația.

HENRY HUDSON

În Iunie st. n. se împlinesc 300 de ani dela moartea unuia din cei mai îndrăzneți și mai norocoși cercetători ai ținuturilor polare de miazănoapte ale Pământului. Iată ce aflăm într'un ziar nemțesc „N. W. Journal“.

Englezul Henry Hudson a întemeiat orașul New-York, a descoperit fluviul Hudson, Marea Hudson și strâmtoarea Hudson, numite astfel după dânsul.

Hudson căută un drum pe la miazănoaptea Americii sau a Asiei spre China și Indii. Până'n 1607 nu se știa nimic de el. În patru ani înse face patru călătorii însemnate în ținuturile polare. Apoi pierde de-o moarte crâncenă. Nimeni nu se mai știe despre el, afară că în călătoria din 1610/611, îl însoțește și un fiu tânăr al lui.

În 1607 era în slujba Companiei moscovite de negoț din Londra. Pleacă la 23 Aprilie să caute un drum pe la miazănoapte, trecând, de s'o putea, chiar pe la pol. A călătorit pe la insulele Shetlande și pe lângă coasta resăriteană a Groenlandei spre Spitzberg. Aci a poposit, apoi a înaintat spre pol până la 80°28 m., dar gheața l'a silit să se întoarne. În Septembrie 1607 era în Londra.

În 1608 plecă tot în Aprilie spre miazănoapte-resărit, către Siberia, nădejduind să ajungă la gura lui Obi. Credea că fluviul ăsta vine din mijlocul Chinei și deci că pe el s'ar putea ajunge acolo (părerea geografului Herberstein). Ajunse între Novaia Zemliă și coasta Siberiei, unde dădu de gheață — doar acolo e ghețaria cea nesfârșită a Mării Kara — și trebui să se întoarne la Londra.

Hudson izbutise a pătrunde mai aproape de pol decât orice alt călător mai vechiu; dar atâta tot.

În 1609, aflându-se în slujbă la Compania ostindică olandeză, cu marinari olandezi și englezi. Plecă din nou pe la miazăzi de Novaia Zemliă și încercă iarăși a pătrunde printre această insulă și Siberia. Nu izbuti. Marinarii răsculați îl siliră să se întoarne. Se întoarse, dar plecă în America să ncerce a trece pe la miazănoaptea ei spre China.

Termul resăritean al Americii de miazănoapte, chiar dela Florida pân la Scoția nouă, eră foarte puțin cunoscut, măcar că în 1523 călătorise Florentinul Verronzano în slujba Franței pe lângă ea, și în 1524 făcuse același lucru Spaniolul Gomez. Cu atât mai puțin se cunoșteă coasta mai spre miazănoapte: nici fluviul Hudson, nici strimtoarea Hudson, care, în adevăr, face parte din legătura di'ntre Oceanul Atlantic și cel înghețat. Hudson ajunse la țerm, pe lățimea de 36° și se urcă spre miazănoapte. La 41° găsi un drum larg de apă, în care intră, crezând că e pe calea cea bună spre Oceanul cel Mare, căci se știa doar, de pe America de mijloc și din cea de miazăzi, că nu-i toamai departe de țermul resăritean.

Nu târziu văzû că intrase într'un fluviu cu gura foarte largă, căci se îngustă din ce în ce. Acesta e Hudsonul la gura cărui s'a înființat în 1612 Amsterdamul nou. În 1664 s'au așezat aci și i-au dat numele de azi, New-York. Hudson înaintă apoi pân la strimtoarea lui Davis (descoperită mai de demult) și la baea lui Frobisher, pe care o credeau drum spre Oceanul cel Mare.

În 1610 plecă pe seama sa Smith, Wolstenhouse și Diggs, să caute calea pe la miazănoapte de America în Oceanul cel Mare. la 17 Aprilie 1610 călători pe la insulele Feroe și Islande, la Labrador și strimtoarea lui Davis. La 24 Iunie eră în baea lui Frobisher, descoperită în 1576. Hudson intră în ea și descoperi Marea lui Hudson, pe care o credeă Oceanul cel Mare. Douăzeci de ani mai târziu se văzû că e o mare de pe coasta resăriteană a Americii și nu Oceanul cel Mare, deci nu de pe cea apuseană.

Hudson numi capul de miazănoapte al Labradorului Capul Wolstenhouse și crezindu-se în Oceanul cel Mare, se coborî spre miazăzi, cu gând c'o da de țeri calde și ajunse pân în golful James, la 52° grade de lățime nordică, unde îl apucă iarna. Neavând hrană deajuns, căci nu avusese plan să erneze, începû a da foarte cu zgârcenie tainul. Marinarii supt Green, copil găsit, crescut de Hudson și supt tâmplarul corăbiei, se răsulară. Tâmplarul, fiindcă îl pusese să facă o casă de lemn pe uscat, ca să erneze cu toții, găsise că nu eră dator s'o lucreze, căci eră tâmplar al corăbiei numai!

În Iunie 1611 Hudson voiă să urmeze călătoria spre apus către Asia. Răsculații l-au pus într'o luntre cu 7 inși remași credincioși și cu fiu-so, îi dădură o pușcă și ceva hrană și-l părăsiră; iar ei se'ntoarscră în Anglia.

Nu se știe cum a murit. Răsculații au pierit parte de foame, parte ucși de Eschimoși; iar ceilalți ajunseră în Anglia la 6 Septembrie 1611, unde i-au închis și pedepsit aspru. În zadar a plecat Thomas Button să-l afle pe Hudson. N'a aflat nici o urmă.

I.

Serbarea Hramurilor

Este un obicei vechiu la noi în țară, obicei ce se vede de altminteri mai la toate țările creștine, ca Rusia, Serbia, Bulgaria, Muntenegru și cred că și în Grecia, acela d'a se sluji hramul bisericii din sat cu masă și cu petrecere. În Ardeal, așa ceva se numește *Rugă*.

În ce stă această cinstire a sfântului patron al Bisericii satului?

După slujba bisericească obișnuită, toți sătenii aștern velințe pentru o masă lungă la care să încapă toți cu neveste, cu copii și rude. Fiecare aduce d'acasă, și se luptă care s'aducă mai mult, vase cu vin, cu rachiu tare, cu țuică, cu tiscovină și cu mâncări bune: curcani pe varză, găște pilaf, pui fripți, carne la frigare, mâncări cu verdețuri lapte cu orez, plăcinte de tot felul și câte altele. Lucrul la început pare a fi bun și vrednic de laudă; așa preotul sau preoții începrîn a cânta niște cântece religioase obișnuite pe care mesenii le ascultă cu evlavie, cu capul gol și închinându-se.

După rugăciune se așează cu toții la masă și 'și trec dela unul la altul o ploscă cu rachiu. Această ploscă face circuitul mesei de treizeci-patruzeci de ori, așa că până să înceapă oamenii să mănânce și-au umplut burta și capul cu rachiu tare. Cei cari au bube în gură sau pe buze, poate și cancer sau alte răni ce se iau lesne, le dau la toți mesenii, cari ating plosca de gură ca să beă.

Incepe mâncarea și îndată se schimbă băutura: în locul țuice, mastice, tescovinei, drojdiei, basamacului, vine plosca cu vin, cu pelin, cu turburel, care trece și ea din mână în mână și din gură în gură de patru, cinci sute de ori.

Dacă ospățul sau slujba hramului începe de pe la orele unsprezece dimineța, se sfârșește pe seară sau pe înoptate. Nu mai e, de multe ori, un omagiu, o cinste, adusă patronului Bisericei, ci o adevărată beție de rând, o adevărată destrăbălare, o adevărată orgie, un adevărat păcat, căci atâta băutură de rachiu și felurite și de vinuri amestecate lovesc pe om la cap mai rău ca un mangal cu cărbuni aprinși, mai rău ca orice, și de unde începuse prăznuirea ca niște oameni evlavioși, cuviincioși mai pe la slârșite, se aud vorbe proaste, înjurături și se văd în fața Bisericei chiar bătăi sângeroase. Toate patimele rele se deșteaptă în om, toate certurile vechi se reamintesc, toate vorbele șoptite mai înainte de unii împotriva altora, revin înainte, se întind, se măresc, și din vorbă proastă, în vorbă proastă, s'ajunge la încăerare ce duce de multe ori la spital și chiar la judecătorii și tribunale.

Ne întrebăm acum, care e scopul acestor petreceri adevărat păgânești? Cinstirea sfântului care e hramul bisericei. Păi cinstirea poate fi aceasta, cu beție până la pierderea cunoștinței și a minții? Plăcut poate fi sfântului să vadă încăerări, bătăi, înjurături, ură desfășurată de toate părțile? Eu cred că nu, și ar fi de dorit ca învățătorii și preoții să puie pe viitor un frâu sătenilor, învățându-i că un sfânt patron se serbează prin abținere, prin bunătate, prin fapte bune.

D. Teleor.

Contra petelor galbene pe obraz

Luăți o ridiche, o rădeți și o puneți într'o sticlă. Turnați peste această ridiche rasă, oțet de vin, până ce se umple sticla. Astupați sticla bine și o lăsați 14 zile expusă la soare; ca lichidul acesta frecăți petele galbene de pe obraz.

(Sănătatea).

CÂNTECUL BADULUI

Foaie verde de-o lalea,
 Pe dincolo, pe dincoa,
 Mi-umblă Turcii aiurea.
 Și-mi umblă din birt în birt,
 Tot de câte-o pară bând,
 Și de Badu întrebând,
 Tot de Badu Cârciumaru,
 Cârciumaru buților,
 Vătafu temnițelor.
 Foaie verde de-o lalea
 Și umblă cât mi-ș umblă,
 Peste Băduleasa-mi da.
 — „Bună ziua Băduleasă,
 Spune, este Badu-acasă?
 De-o fi Badu 'n deal la lemne,
 Trimete sluga să-l cheme.
 De-o fi Badu 'n deal la vie,
 Trimete sluga, să vie.
 — „Mi-este Badu 'n pat culcat,
 C'un paloșel mic sub cap.
 Cin'pe el l-o pomeni,
 Cu paloșul l-o topi.
 Foaie verde de-o lalea,
 Turcii peste Badu m'intră,
 Și-l legă și-l ferecă,
 De feraru ¹⁾ coșului,
 În dogoarea fumului
 Unde-i greu voinicului.

Foaie verde de-o lalea,
 Băduleasa ce-mi făcă?
 Fuga la Nicolcea 'mi da:
 Of! Of! Of! frate Nicolcea,
 Tu bei pân'te ospătești
 Și de Badu nu'ngrijești.
 Badu mi-e legat, mi-e ferecat,
 De feraru coșului,
 În dogoarea fumului,
 Unde-i greu voinicului.
 Nicolcea când auzeă,
 Peste tejghea când săreă,
 Fuga la Badu că-mi da
 Și pe Badu-l deslegă,
 Dară Badu ce-mi ziceă?
 — „Dați-mi o vadră de vin,
 Să mă curăț de-un venin!
 Vadra de vin de i-o da,
 Și'n fund măre-i răsuffă,
 Și paloșu'n mână luă
 Și după Turci că se luă,
 Lui Nicolcea că-i ziceă:
 — „Bate tu marginile,
 Să bat eu mijloacele,
 Că le știu soroacele.

Foaie verde de-o lalea
 Pe toți Turcii că-i tăiă.

Cules de G. Cleanoveanu
 Auzită în Cleanov, Mehedinți.

¹⁾ Fierul dela coș de care se atârână lanțul ce ține căldarea.

Croitori la Rucăr

(De pe un tablou al lui N. Grigorescu).

Lucrările agricole în luna Iunie

Dacă în luna Maiu nu s'a isprăvit cu recolta și treeratul rapiței de toamnă, aceste lucrări se continuă în această lună. În această lună încă chiar de pe la început se face recolta orzului de toamnă. Când orzul se face snopi și când se clăește, trebuie a se face cu multă băgare de seamă, căci spicele se rup foarte ușor. La arie când se face stog sau șiră, trebuie acoperit bine cu pae ca să nu se strice de ploae. Treeratul orzului se face ca și al rapiței. După treerat se vântură și se păstrează în magazie până se vinde. Intre culturile bine îngrijite, orzul de toamnă poate să producă dela 50—70 hectolitri de hectar. Orzul alb de toamnă se caută atât de fabricanții de bere din străinătate și de cei dela noi din țară.

Intre 14—24 ale acestei luni începe și seceratul grâului care se face cu acele și instrumente agricole ca și orzul de toamnă.

Grânele destinate pentru vânzare se seceră în pargă, iar cele destinate pentru sămânță când s'au copt bine. Grânele se cunosc când sunt în pargă, astfel: strângem un bob de grâu între degetul cel mare și arătător și dacă din bob nu mai ese lapte se poate seceră. Seceratul se face după ce roua s'a ridicat, iar după ce s'a legat grâul se vântură și se pune în magazii în strat subțire ca să nu se incingă, și să capete mucigaiu. Se mai dă la lopată din când în când, ca să nu fie atacat de gărgărițe. Paele de grâu se fac șire ca să fie bine păstrate până iarna.

Grânele coapte se seceră chiar cu roua pe ele, iar snopii se lasă culcați la pământ până seara când se clăesc. La arie snopi se fac stog sau șire, până se treeră. După treerat se dă ca hrană vitelor amestecate cu fân și cu rădăcini de sfeclă și morcovi.

Producțiunea grâului la hectar poate să fie dela 6—10 hectolitri.

Secara și orzul de primăvară se seceră ca și grâul și boabele acestor cereale după treerat se vântură și se păstrează în magazie până la vânzare. Secara și orzul pot să producă la hectar 8—35 hectolitri. Pâinea făcută din făină de secară este mai puțin hrănitoare decât cea de grâu, deaceea se caută mai mult la facerea turtelor dulci și a spirtului. Orzul se întrebuințează a facerea berei și la hrana animalelor domestice. Orzul se amestecă cu secară și astfel se întrebuințează la fabricarea berei. Paele de secară se caută mai mult la facerea de scaune și rogojini.

Săpatul porumbului

Porumbul se sapă pentru a 2 oară. Această lucrare se numește mușuruit. La porumburile semănate în rânduri săpatul se face cu rarița, iar la cele semănate prin imprăș-tiere săpatul se face cu sapa.

Pueții care dau dela rădăcină trebuie rupți deasemenea. Porumbul trebuie rărit dacă este prea des. Dacă printre porumb s'a semănat și cânepă destinată pentru sămânță după cum acest iucru se face în Moldova. cânepa se cosește lăsând firele de cânepă 5—10 cm. Lasăpat se taie mai mult cânepă de vară, care este de o culoare verde maideschisă și se lasă mai mult cea de toamnă, care este de o culoare verde mai închisă.

Camelina

Se recoltează când trunchiurile au început a se îngăl-beni și semințele în teci au o culoare galbenă roșiatică, recolta se face ca și la rapiță, pot să producă la hectar 15—20 hectolitri. Uleiul ce se scoate din semințele de camelină au acciași întrebuințare ca și cel de rapiță.

Cositul livezilor naturale

Dacă timpul a fost ceva mai ploios, toate gramineele (ierburile) dintre livada naturală au crescut destul de bine și cea mai mare parte din ele se găsesc în floare. Iarba cosită în astfel de stare dă fân bun ca calitate, și cantitate. Ca să cunoaștem mai bine dacă cea mai mare parte din ierburi sunt înflorite dimineța până ce nu s'a ridicat roua, ne plimbăm pe livadă și dacă picioarele se încarcă de mult praf care este polenul florilor, este semn bun de a cosi iarba.

Cositul livezilor naturale se face ca și la cele artificiale și aceleași regule la facerea fânului și la facerea căpițelor, le avem în vedere. Un metru de livede naturală mai bine stropită se cosește de 2 ori, acest fân este numit de otavă. Mușuroaiele de furnici de pe livezi se pot stărpi astfel: Se amestecă un litru de gaz petrol cu 12 kg. săpun negru dizolvat în 100 litri apă, acest amestec se toarnă în furnicar și astfel furnicile se prăpădesc.

Cositul măzăricei

Măzăricea semănată ca plantă de nutreț se cosește când este în floare. Cositul, uscatul, strânsul și păstrarea fânului de măzărice se face ca și la fânul natural. Măzăricea care se lasă pentru sămânță se cosește după ce tecile s'au copt. Măzăricea poate să producă la hectar până la 4000 hectolitri fân uscat și sămânța 18—25 hectolitri.

In grădini de pomi

Se urmează cu altoiul pomilor cuochi sau mugure; se taie lăstarii, când au dat din rădăcină și tulpină, sau crăcuțele tinere cari n'au o creștere regulată. Dacă timpul e secetos, pomii trebuiesc udați. Se culeg corcodușele și alte poame văratice.

In grădina de legume

Legumele se udă regulat și se curăță de burueni. In această lună se seamănă ridichi de toamnă și după ce au răsărit se rărește lăsând o depărtare între ele de 40 cm. Se culeg foile de tarhon și leuștean, care se usucă și se păstrează în anume loc pentru a fi întrebuințate în timpul iernei. Foile de tarhon se pot păstra și în oțet și în saramură. Se culege fasolea și mazărea păstăie, care se întrebuințează în bucătărie și se păstrează pentru iarna ca conserve, opărite sau uscate și în saramură. Se culeg căpșunele care se întrebuințează ca poame gustoase și ca poamă de masă sau se fac dulceturi și siropuri.

In podgorii

Se stropesc vițele cu saramură ca și în luna Maiu. O altă lucrare care se poate face încă de pe la 15 ale acestei luni este plivitul viei. La plivit se rup toți lăstarii de prisos dați din rădăcină.

Plivitul e bine să se facă pe un timp noros. După plivit, via se stropește cu saramură și după aceea se sapă. Stropitul se face după ce s'a ridicat roua din foi și pe un timp călduros.

Vitele de muncă

In aceste luni căldurile fiind foarte mari, lucrările câmpului trebuie să înceapă mai de dimineață, și când dă căldura să lași vitele să se odihnească. Vitele de muncă în timpul verei pot lucra 10 ore pe zi. Boul și bivolul se întrebuințează ca animale de muncă dela 3—10 ani, după aceea se îngrășe pentru măcelărie.

Vacile poartă sarcina până la 9 luni, în acest timp vacile trebuiesc ferite de loviri, de răceală, de căldură și prea multă umezeală, trebuie bine hrănite.

O vacă bună de lapte, trebuie să fie blândă, să aibă capul mic, cornul mic, ascuțit și lucios și piept larg, șira spinărei dreaptă, șale largi, ugerul mare, moale și eșit afară spre pânțece, țâțele mari și moi, vâna de sub pânțece ca și cele de pe uger, să fie groasă, ochii ieșiți puțin afară și cu o căutătură blândă.

Oile dacă nu s'au tuns în Maiu se tund în această lună.

Râmătorii care pasc pe ogoare trebuie să li se dea apă bună, curată și nedestilată fca să nu se îmbolnăvească de brâncă.

Albinele

Roitul urmează în această lună, [mai cu seamă când iarna a fost lungă și primăvara mai secetoasă.

V. S. Moga.

—00—

DIN ZIARE ȘI REVISTE

Păstrarea ouălor

În anul 1906, regretatul dr. Hepites din Ploești, mi-a spus că un comerciant al cărui nume îmi scapă, păstră ouăle timp foarte îndelungat în cenușă, însă mai întâi le da prin lapte de var.

Am căutat să stabilesc spusese sale și în acest scop am luat în luna Octombrie 1906, 100 ouă de pe piață și mai întâi le-am încercat dacă sunt proaspete sau nu. Încercarea oulor se face astfel: într'un vas cu apă proaspătă se pune câte unul, câte unul; ouăle proaspete vor stă culcate pe fundul vasului, pe când cele stricate vor sta de un cap mai ridicate. P'e aceste din urmă le vom înlătură. De altminteri ouăle proaspete se mai cunosc după coaja lor albă străvezie.

Odată ouăle alose, le-am spălat bine și apoi le-am pus în lapte de var. Laptele de var, să fie întocmai ca laptele bătut, nici mai subțire nici mai gros. Aci le-am lăsat o jumătate de zi. După aceasta am luat o putinică de brad și am pus la fund un strat cam de 2 degete cenușe de lemn de stejar. Peste acest strat am pus un rând de ouă rin cele care au stat în lapte de var, ne șterse de loc; peste rândul de ouă, am pus un strat de cenușe până le-a acoperit bine; și tot așa până am isprăvit oule și am umplut putinica pe care am astupato cu un capac de lemn și am pus-o apoi într'o cămară bine ventilată, răcoroasă și curată. Aci am lăsat-o până în luna Ianuarie 1910.

Când am desfăcut capacul și am spart din ouă, erau ca în ziua când le pusesem la păstrat. Am fiert dintre ele cu zeamă și aveau acelaș gust ca cele proaspete; răscoapte și gătite de asemenea.

Modul acesta de păstrare este cel mai economic, cel mai bun și cel mai practic din câte s'a întrebuintat până acum, și pe care îl recomandăm cu toată căldura cititorilor noștri.

(„Veterinarul“)

Daia.

SCRISOARE CĂTRE REDACȚIE

Onorată redacție,

Primirea acestei reviste îmi face multă bucurie, sufletului meu, încât nu mă lasă inima de a nu vă spune bucuria ce simt, arătându-vă cele mai călduroase mulțumiri.

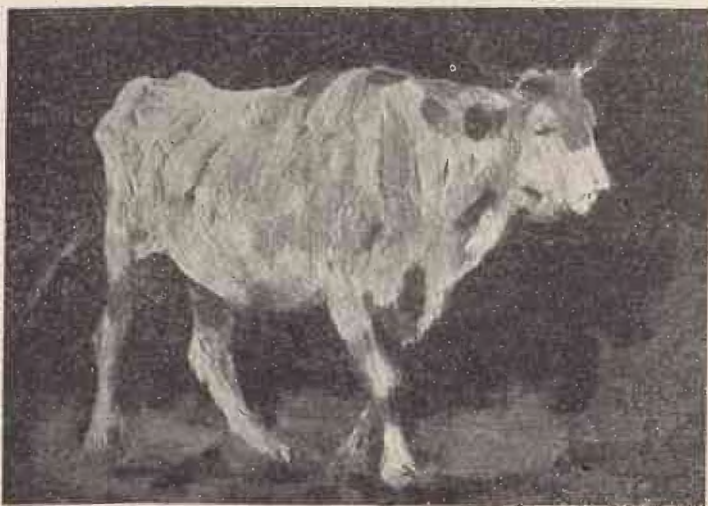
În această revistă găsesc multe ce îmi trebuie mie ca fiu de țaran român. Mierea acestei *Albine* e mult mai dulce ca mierea celeilalte albine. Dar numai una singură e în tot stupul? Ori mai sunt și altele? Mă mir mult cum poate să facă atâta miere numai ea singură.

Cu abonamentul de 4 lei anual, ca absolvent al școalei primare rurale, la această revistă, m'am și mă hrănesc de multe cunoștinți bune și folositoare.

Nu-i zic aceste Albine decât: flori multe pe cale-i și prin împrejur, adunându-și mierea pentru prietenii săi, și o viață egală cu a soarelui ceresc.

Costache I. Manea

Abs. șc. prim.-rur., com. Gropi, Bacău.

Ghiocel (Stadiu)

(De pe un tablou de N. Grigorescu).

INFORMAȚIUNI

Ministerul Domeniilor va trimite în stăinătate chiar în toamna acestui an, o Comisiune care să cumpere pentru trebuințele crescătorilor sale de vite, animale de prăsilă și anume:

Armăsari anglo-arabi	din Franța.
Tauri și vaci Schwyz	„ Elveția.
Tauri și vaci Siemmental	„ Elveția.
Berbeci și oi Merinos	„ Franța.
Berbeci și oi Bukara	„ Bukara.
Berbeci și oi Friza	„

Domnii proprietari crescători de vite, obștiile, cooperativele sătești, etc., cari doresc să și procure asemenea animale, pot adresa din vreme cereri în scris: Ministerului de Agricultură și Domenii, Serviciului Zootehnic, înaintând recipise sau mandate poștale, socotind:

3000 lei	pentru un	armăsar	anglo-arab,	
1000	„	„	taur Schwyz,	etate 6—8 luni,
1000	„	„	taur Simmental,	etate 10—12 luni,
1000	„	o	vacă Schwyz,	
1000	„	„	„ Simmental,	
350	„	un	berbec merino-precoc,	
250	„	o	oaie	„
300	„	un	berbec Bukara,	„
300	„	o	oaie	„
140	„	un	berbec Friza,	
120	„	o	oaie Friza,	

În aceste sume intră: costul animalelor pe loc și cheltuelile de transport pe calea ferată dela locul de origină și până la granița țării.

Dacă va rezulta diferență de bani în plus sau în minus, se va aranja ulterior de Minister.

Persoanele care doresc să și procure animale de reproducție și din alte rase, afară de cele arătate mai sus, vor menționa acest lucru în cererile lor, ridicând totdeauna și prețul de cumpărare.

Plecarea comisiunii va avea loc în curând,

Cererile trebuie adresate Ministerului cu cel puțin 15 zile înainte de plecarea Comisiunii.

Purtătorii de titluri de rentă 4%, emisiunea din 1889, împrumutul de lei 50.000.000, al căror ultim cupon are scadența de 1 Iulie 1911, sunt informați, că ministerul finanțelor a luat măsuri de a li se liberă o nouă foaie de cupoane, a cărei prim cupon va purta scadența de 1 Ianuarie 1912.

Posesorii unor astfel de titluri sunt invitați a depune, cu începere dela data acestei publicații, borderourile a căror formulare se liberează gratuit, semnate, în dublu exemplar, cuprinzând numărul și valoarea titlurilor ce posed.

Borderourile vor fi depuse:

În București:

La ministerul de finanțe (subdirecția datoriei publice);

La Banca Națională a României, și

La Casa de depuneri, consemnațiuni și economie.

În provincie:

La administrațiile financiare.

În Franța:

La Banque de Paris et des Pays-Bas, Paris.

Posesorii titlurilor se vor prezenta la autoritățile unde au făcut cerere pentru a li se liberă noile foi de cupoane; în acest scop vor prezenta titlurile ce posed, pentru a fi controlate și stampilate cu viza autorității, semnând de primirea noilor foi de cupoane pe verso celui dela al doilea borderou.

Pentru titlurile cari se găsesc în păstrarea Cassei de depuneri și, prin urmare, consemnate sub recepsele acelei Casse, ministerul aduce la cunoștință că direcțiunea generală a Cassei de depuneri își ia sarcina de a atașa la titlurile aflate în păstrarea sa nouile foi de cupoane.

Pesorii unor asemenea titluri vor adresa borderourile de cari se face mențiune mai sus deadreptul direcțiunii Casei de depuneri, cu o cerere, în care să se indice numărul și data recipisei sub care se găsesc consemnate titlurile specificate în borderouri, precum și administrația finaciară prin care s'a făcut depunerea.

Pentru fiecare recipisă se va face cerere deosebită și borderouri separate.

Pentru titlurile depuse ca garanții, dote, averi de minori, etc., cererile de liberarea nouilor foi de cupoane se vor face, fie de proprietarii titlurilor, fie de autoritățile cari păstrează recepsele de efectuarea acelor depozite.

1911, Maiu 28.

BIBLIOGRAFIE

În editura librăriei Ioan I. Ciurcu din Brașov, a apărut: **Ardealul, Partea I, Ținuturile de pe Olt. Turnu-Roșu, Sibiu și împrejurimea, Țara Oltului, Brașovul și Țara Bârsei, Săcuimea** (Treiscaunele și Ciucul), *Izvorul Oltului*, de **Silvestru Moldovan**, cu numeroase ilustrațiuni.

Prețul 1 cor. 80 bani.

Recomandăm cu căldură această lucrare abonaților noștri.

Intr'unul din numerele viitoare vom face o dare de seamă mai pe larg a acestei lucrări, reproducând și unele bucăți.

LICITAȚIUNI

În ziua de 28 Iunie a. c., ora 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforia Spitalelor Civile, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu ofertă închisă pentru darea în întreprindere a unui canton silvic pentru brigadier, la Dudești de Baltă, Jud. Ialomița.

Devizul pentru acest canton este de lei 6.665,40.

— În ziua de 2 Iulie a. c., ora 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a următoarelor lucrări:

1. Construirea unei stâne de oi pe Muntele Colțiului Balbeș, din jud. Prahova. Devizul în sumă de lei 1.000,—
2. Construirea unui grajd de vite la moșia Slonul din jud. Prahova. Devizul în sumă de lei 2.000,—
3. Reconstruirea clopotniței bisericii din comuna Drăcșani, jud. Teleoman. Devizul în sumă de lei 1.934,14

Supra-oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile, planurile și devizele se pot vedea la Serviciul Domenial, Biroul Bunurilor, în toate zilele de lucru între orele 10¹/₂—12¹/₂ a. m.

PAGINA GLUMEATĂ

DIN COCOȘ, EPURE

— DUPĂ ALȚII —

Nime 'n sat nu eră lăudăros
ca Niculae Cocoș.

În armată? Făcuse
minuni de vitejie. Nici
un soldat nu se price-
pea ca dânsul a prinde

contrabandiști! Nu eră
săptămână să nu se
lupte cu câte trei-patru
hoțomani! Li legă și-i ducă
peșcheș d-lui
căpitan. Într'un rând a
ținut el singur piept
unei cete de zece hoți!

„Păcat că n'am
fost eu pe vremea răș-
boiului, de bună seamă
ajungeam colonel. Cura-
jul face pe general. Când

ași fi strigat eu: „Înainte băieți, iurăș!” ar fi căzut Turcii ca
spicele de grâu supt secere! Dar ce să faci?
Dac'am venit pe lume prea târziu!”

Se mângăia că tot făcuse el un pustiu
de bine unui vapor turcesc, când eră de pază
pe Dunăre. Noaptea târziu, — povestește Cocoș,
cui voește și cui nu voește să-l asculte, —
singur-singurel, într'o luntre se furișă de tăie
toate luntrile vaporului. A doua, zi Turcii
au rămas uimiți de-așa ispravă. Dar, când
s'a liberat din armată? D'aea n'a venit el
curând în sat, fiindcă un boier, de cei ce
cutreeră lumea,
a întrebat pe căpitan: care-i cel mai bun țintaș și mai cu-
rajos, să-l ia în Africa la vânătoare de lei? „Se'nțelege, că-
pitanul a zis: „Unul pot să ți-l dau pe chezeșie, e Niculae

Cocoș, fiind întâiu grănicer în munți, împușcă ursul drept în ochiu“.

— „Și-ai fost, nene Cocoș, în Africa? Nu te-ai temut de lei?„

— „Vezi pușca asta? N'avea leul când căscă gura și: gata, la pământ! Un rege de pe-acolò mă rugă să fiu ministru și să mă'nsoare cu fată-sa, dar prea erà neagră și n'am primit“.

Oamenii ca oamenii: „De! mai știi, din zece o fi barim una adevărată“, gândeau, ba chiar și ziceau.

Intr'o iarnă iată înse că'n satul lor de munte se ivi o fiară care le topea cotețele de păseri și le golea curțile de porci și oi. Nu erà noapte după care să nu se plângă vre-un creștin de câte-o pagubă. „Ce-i de făcut, nene?“ Se sfătuiră în de ei: „Puști avem cu toții. Să facem o raită prin munți. Fiara trebuie să fie pe aproape, doar vine în fiecare noapte“. „Pe cine alegem să ne cârmuească? „Mai nimerit e Cocoș: a fost și la vânătoare de lei“.

Intr'o Luni demineată, cum încetă de-a mai ninge și începù a fi ger bine, câțiva flăcăi merg la Cocoș și-l găsesc lângă foc cu pipa 'n gură:

— „Bună ziua, nene Cocoș!“

— „Bună, voinicilor. Ce mai ala-bala?“

— Prea-și face de urât nevoea aea de lighioae. Ne spărcue în fiecare noapte, ba oae, ba porc, ba câte-un vițel... O să-i facem un pustiu de bine. Și ne-am gândit să ne fii căpitan, doar te pricepi la d'al d'astea“.

— „De priceput, nici vorbă; dar, de, când ai împușcat lei, e cam rușine să-ți pui mintea cu niște păcătoși de lupi“.

— „Ce are a face, nene Cocoș? Te rugăm frumos. Altul ca d-ta iscusit și viteaz n'avem în sat“.

După multe rugăminți, Cocoș luă pușca și la drum băiete! Nici în ruptul capului nu primi înse cinstea de-a merge în frunte.

— „Las pe mine, când oi vedeà greul, mă arunc“.

Au plecat oamenii înarmați cu puști.

Când ajunseră la o strimtoare, unde munții se bat cap în cap, ca'n basme, numai ce se aude un zbierăt de resună văzduhul. Cocoș înlemni. „Ce-o fi? Leu, tigru, panteră, balaur?“ Așa țipet selbatec, sfășietor, nu auzise în viața lui. Părul din barbă i se făcu măciucă și de-odată viteazul nostru o ia la vale. Il chieue, îl strigă tovarășii; dar pace!

Cocoș se face Nea aude Nea vede. Oamenii mai merg vre-o câți-va pași și, — ce să vezi! — dupe o stâncă, un biet măgăruș se rătăcise dela niște vite și zbieră, doar l'ar auzi cine-va. Mai cotind nițel la stânga, dau peste o dără de sânge, după care luându-se, ajunseră la vizuina unei lupoaice. Sătulă, îmbuibată, odihneă.

Li fac felul, o jupoaie și se'ntoarnă cu pielea 'n părăngă.

Intorși îndăret, îl găsesc pe Cocoș stând pe-un colț cu pipa 'n gură.

— „Bine, nene, din Cocoș te prefăcuși în epure? D'ăștia ne fuși? Curat vorba: fuga-i rușinoasă, dar sănătoasă!”

— „Mă, caraghioșilor. pușca mea nu-i pentru căței. V'am spus: Să fi fost leu, barim urs, zic și eu; dar lupoaică?! E chilipir de om de rând, nu de unul ca mine. "Teles?"

Neculcea

Ce trebuie să facem noi Românii pentru susținerea comerțului și meseriilor

D. N. Bibiri, ins itutor în Bacău, ne trimite un articol cu privire la această chestiune, din care extragem următoarele:

Nu-i destul numai să ne dăm copiii la comerț ori să-i învățăm un meșteșug, mai trebuie ceva și lucrul cel mai principal este să susținem pe comercianții și pe meseriașii români, adică să fim mai naționali. Prin cuvântul *național* nu înțeleg numai să-mi apar țara în caz de războiu, ci să contribui, pe toate căile și în toate modurile, la prosperarea țării și a conaționalilor mei.

Aceasta o fac locuitorii de baștină a tuturor țărilor din lume. se asigură prosperarea lor față de alte neamuri străine. Numai noi Românii suntem cei mai îndolenți și mai cozmopoliți dintre toate popoarele de pe pământ. Uneori, chiar dăm concurs și sprijin străinilor în paguba Românului, căci ce înseamnă ca eu Român să cumpăr cele ce-mi trebuie dela un străin și nu dela român? Inseamnă că eu Român, pe lângă că nu sunt național, dau în cap Românului, prin faptul că sprijin și dau concurs străinului, lucru ce nu-l fac niciodată străinii. Chiar de ar fi să plătesc un ban, doi, mai mult la un articol, trebuie să cumpăr dela român, fiindcă e român. se îmbogățește un român și când comercianții și meseriașii români vor fi bogați, țara va fi bogată și bine va fi de noi Românii.

N. Bibiri
Institutur, Bacău.

„STEUA“

Societatea „Steua“ lucrează pentru întinderea învățării în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Administrația publicațiilor este la librăria C. Sfetea, București, piața Sf. Gheorghe, iar pentru cererile de *inscriere ca membri*, a se adresa d-lui Sp. Haret, București, str. Verde.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel dintâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

În schimb fiecare membru primește câte un exemplar din cărțile sau tablourile publicate de societate anual.

Comitetul: *Președinte*, Ion Kalinderu, *Membru al Academiei Române*.— Alex. Lepădatu — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *fost Ministru și profesor universitar*.— *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar, fost inspector școlar*.—*Membri*: Petre Gârboviceanu, *fost Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și Director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*.—*Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor, fost inspector școlar*.

Membrii înscriși și cotizațiuni plătite (urmare)

St. Dinescu (Ialomița), 1 leu; N. Vascea (Ialomița), 1 leu; Popescu Cristea (Ialomița), 1 leu; Ilie Georgescu (Ialomița), 1 leu; Anton Popescu (Ialomița), 1 leu; I. Costea (Ialomița), 1 leu; I. Bărbulescu (Ialomița), 1 leu; N. Stănescu (Ialomița), 1 leu; Gh. Biber (Ialomița), 1 leu; V. Vasliescu (Ialomița), 1 leu; Pr. A. Petrescu (Ialomița), 1 leu; I. Georgescu (Ialomița), 1 leu; M. Niculescu (Ialomița), 1 leu; I. Teodorescu (Ialomița), 1 leu; B. Rădulescu (Ialomița), 1 leu; V. Teodorescu (Ialomița), 1 leu; V. Niculescu (Ialomița), 1 leu; M. Stoenescu (Ialomița), 1 leu; Șt. Teodor (Ialomița), 1 leu; V. Grigorcea (Giurgiu), 4 lei; A. G. Demetrian (Giurgiu), 1 leu; Elena Grigorian (Giurgiu), 1 leu; G. I. Pipereanu (Giurgiu), 1 leu; Ecaterina Boldescu (Giurgiu), 1 leu; Eliza Popescu (Giurgiu), 1 leu; Elena D. Rosca (Giurgiu), 1 leu; Victoria Dumitrescu (Giurgiu), 1 leu; Maria Cozaciu (Giurgiu), 1 leu; Eliza Dumitrescu (Giurgiu), 1 leu; Elena I. Mărcăneanu (Giurgiu), 1 leu; Elena Pleșoianu (Giurgiu), 1 leu; D. Sachelarescu (Iași) 5 lei; Sofia Șerban (Iași), 2 lei; C. H. Vartic (Iași), 2 lei; El. C. Vartic (Iași), 2 lei; C. Dafinescu (Iași), 2 lei; I. Petrescu (Iași), 2 lei; Lazăr Grecea (Iași), 2 lei; I. C. Vărlănescu (Iași), 2 lei; C. Andreescu (Iași), 2 lei; N. V. Popescu (Iași), 2 lei; Maria Ciuntu (Iași), 2 lei; N. D. Arbore (Iași), 2 lei; Luiza Stoica (Iași), 2 lei; Maria Lavinescu (Iași), 2 lei; I. C. Tazlăoanu (Iași), 2 lei; C. V. Buțoreanu (Iași), 2 lei; Alex. Tenie (Iași), 2 lei; I. Cărare (Iași), 2 lei; Maria Turbure (Iași), 2 lei; Hariclia Ghidionescu (Iași), 2 lei; Rosina Bușilă (Iași), 1 lei; Iulia Moțaș (Iași), 3 lei; M. Constantinescu (Iași), 3 lei; Natalia Lateș (Iași), 2 lei; Lucreția Dimachi (Iași), 2 lei; Tereza Ionescu (Iași), 4 lei; Adela Botez (Iași), 2 lei; Casuca Tinca (Iași), 2 lei; Ana Mătăsaru (Iași), 2 lei; Maria Teodorescu (Iași), 2 lei; Cleopatra Popescu (Iași), 2 lei; Lucia Vasiliu (Iași), 2 lei; A. Botez (Iași), 3 lei.

(Va urma).

Frumusețea este Podoaba Omenirei

DORITI să aveți un TEN ALB și FRUMOS?

Intrebuințați numai: **CREMA, SAPUNUL și PUDRA ORIENTALA de ORȘOVA** ale farmacistului Ignatz Freyler

Recunoscute ca cele mai igienice preparate fără substanțe vătămătoare cari fac să dispară

Pete, Pistrui, Coșulețe și Crăpături de Vânt conservând obrazi până la starea cea mai înaltă
Este o ad vârată **COMOARĂ** pentru **SEXUL FRUMOS**, se vinde cu:

Lei 1,20 Bore. de Cremă Orient.; Lei 1,50 Săpunul Oriental și Lei 2 Cutia Pudră Orient.
Se află de vânzare în București la toate Drogheriile, Farmaciile și Princip. magazine

Brăila: Dra Albertina Polak, Clubul Comercial.

Bărlad: Leon M. Finckelmann

Bacău: S. Kellmann.

Corabia: Gr. Petrino, Marin R. Iliescu, D-ru C. Petrovici, Nicolae Marinescu.

Constanța: L. et I. Lascaridis.

Calafat: Josef Rendek.

Caracal: Stănescu et Arghirescu, G. Popescu.

Călărași: Frații Iarchoy, V. R. Bacarescu, G. G. Munteanu.

Cernavodă: Mag. „La Târanca“

Craiova: S. Lazăr Benvenisti, C. R. Iliescu, droguerie, A. M. Berger, Emanuel David, S. Benvenisti, Ioan N. Boeru, Ed. Kouteschweller, Frații Paraschivescu.

Dorohoi: M. L. Schulimsohn

Focșani: S. Cohn, Frații

Rosner.

Găldan: Gh. Nastasescu.

Galati: Toma Aburel, C.

Teodorovici.

Giurgiu: S. A. Finți.

Huși: M. Brochmann.

Iuși: Frații Braun, Str. Ștefan cel mare 53.

Pitești: Nae Popescu.

Ploiești: I. Năstăsescu, librărie, Farmacia V. Livovschi.

P.-Naamț: S. Stambler.

Roșiori: G. T. Mavrodineanu.

R.-Vâlcea: Gr. Petrino.

Slatina: Badea Florescu.

Sibozia: Nicolae L. Deleanu.

Târgov. Barbu Călinescu.

T. Măgurele: Frații G. Lucașos, A. Gologan.

Tg.-Jiu: Ilie Șerbu, Benjamin Penchas.

Tg.-Oana: Elias Michelson.

La T.-Severin numai la magazinele Iosef Frisch

„VICTORIA“

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări

IN BUCUREȘTI

Direcțiunea Generală: Bulevardul Academiei No. 10

CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

ÎNTÂIA EMISIUNE LEI 1.000.000

Societatea asigură: a) contra pagubelor cauzate de Incendiu și Explozie, precum și în contra Tempestei și Ciclonului; b) asigurări asupra Vieței și Rentei viagere; c) contra pagubelor de Transport maritim fluvial și terestru; d) contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale și vii; e) contra accidentelor corporale și a consecințelor răspunderii civile; f) contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor; g) contra spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc

Societatea „Victoria“ asigură în mod gratuit clădirile în construcțiune până la punerea acoperișului, iar informațiuni mai detaliate a se cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală—București, Str. Karageorghevici, 3

Un obraz curat și frumos

Inainte și după

INTREBUINȚAREA
CREMEI și PUDREI „FLORA“

se obține prin întrebuințarea cremei și pudrei „FLORA“ preparate de Al. Iteanu, farmacist, furnizor al Curții Regale. Pudra „Flora“ fără bismut, mărește efectele uimitoare ale cremei „Flora“ Crema lei 1,50—Pudra „Flora“ lei 2.—Săpun „Flora“ lei 1,25.—Pomadă de păr „Flora“ neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului, lei 2,50, borcan mai mic lei 1,75

Capilogen „Flora“ (apă de păr) sticla mare lei 3,25, mică 2,50.—Pastă de dinți „Bucol“ lei 1.—Apă de gură „Bucol“ lei 1,50.—Lapte de crin „Flora“ pentru înfrumusețarea tenului lei 2.—Săpun de lapte de crin „Flora“ lei 1,25. La nemulțumire se restituie imediat costul.

DE VÂNZARE LA DROGUERII ȘI FARMACII

Se caută depozitari în comunele rurale; a se adresa la depozitarul general L. Lindenberg, București, Str. Lipsani No. 51.

FAGURI artificiali, subțiri și rezistenți se pot avea dela **M. ALEXIEF** (apicultor), Iași.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Macintosh Rate
G. J. Goschen
Vicentele Duncannon
E. W. H. Barry
Robert Hamilton Lang
Demetre de Frank Viena
P. Naville Paris
Ad. Vernes

Directori: { C. A. Stolz
E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 6 Creta Winchesterstreef.

Sucursala: București. Piața Sf. Gheorghe.

„NATIONALA“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, București

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve „ 1.075.842.60

Total în aur „ 7.052.531.36

Daune plătite 33.000.000

Vice-președinte, A. Băicoianu.

Dir. general, E. Grunwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra incendium, a „grindinei“, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca: „cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă“. Sediul social în palatul Soc. din str. Doamnei No. 12, București. Repres. generală în Buc. str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

ACTIVITATEA SOCIALĂ

PREOȚILOR ȘI INVĂȚĂTORILOR

O societate pentru îngrijirea monumentelor vechi

In Târgoviște s'a înființat în anul trecut o societate pentru păstrarea și îngrijirea monumentelor vechi.

Iată principalele articole din statutele acestei societăți:

Art. 1. — Se înființează în județul Dâmbovița o societate cu numele „Târgoviștea“, a cărei menire este :

a) Păstrarea și îngrijirea monumentelor istorice din tot coprin-sul orașului Târgoviște și al județului Dâmbovița;

b) Adunarea actelor, hrisoavelor, tipăriturilor vechi, precum și a oricăror obiecte de valoare științifică și istorică, cari au legături cu arta și istoria românească ;

c) Păstrarea portului curat românesc din coprin-sul județului ;

d) Regăsirea, îngrijirea și îndrumarea țesăturilor țărănești, spre a li se redă vechiul caracter românesc ;

e) Adunarea și păstrarea într'un muzeu regional a tuturor obiectelor, documentelor și țesăturilor cu caracter artistic sau istoric;

f) Ajutorarea cu sfaturi și mijloace bănești, pentru ca orașul

Târgoviște să se desvolte și să se înfrumusețeze, păstrându-și—pe cât posibil— caracterul său de veche cetate românească ;

g) Adunarea datelor, a actelor și izvoadelor privitoare la viața și operele Văcăreștilor, Eliade, Grigore Alexandrescu, Ion Ghica, Cârlova, etc.

h) Răspândirea și sprijinirea în toate manifestările ei adevărate, a artei naționale ;

i) Păstrarea peisajelor, apărarea lor ;

j) Scrierea de monografii, interesând istoria comunelor și a diferitelor localități din județ.

Art. 2. — Sediul societăței este în Târgoviște.

Art. 3. — Societatea se compune din membri de onoare și membri activi.

Membri de onoare sunt aceia cari — fie că locuiesc sau nu în cuprinsul Județului — au făcut societăței daruri, sau contribuesc prin sprijinul lor, prin munca lor și prin autoritatea lor la împlinirea menirii societăței.

Membri activi sunt toți aceia, cari plătesc o cotizațiune anuală de cel puțin un leu.

Art. 8. — Fondurile societăței se compun din :

a) Produsul cotizațiunilor ;

b) Donațiuni și legate ;

c) Subvențiuni ;

d) Produsul diferitelor festivități organizate de societate.

Art. 9. — Societatea este condusă de un comitet directiv compus din membri de drept și membri aleși, și de un comitet de onoare.

Art. 10. — Fac parte de drept din comitetul directiv: Prefectul județului, Președintele Consiliului general al Județului, Primarul Orașului Târgoviște, Revizorul școlar Cl. I, Directorul gimnaziului „Văcărescu“, Profesorul de istorie dela același gimnaziu, Inginerul-șef al Județului, Protoiereul Județului, Directoarea școlii profesionale de fete din Târgoviște, și Directoarea atelierului și școlii de țesătorie din Târgoviște.

Art. 11. — Pe lângă membri de drept, adunarea generală a societăței mai alege din sânul său încă șapte membri, așa că în total comitetul directiv se va compune din 15 membri.

Mandatul membrilor aleși are o durată de cinci ani.

La expirarea mandatului ei pot fi realeși.

Art. 12. — Censorii vor putea oricând controla scriptele și cassa societăței; iar la finele anului vor prezenta Adunării generale un raport amănunțit asupra situațiunei fondurilor.

Art. 19. — Pentru îndeplinirea menirii societății arătată la art. 1 de mai sus și în special pentru alcătuirea unui muzeu regional și pentru înfrumusețarea orașului Târgoviște, comitetul va da sprijinul său efectiv tuturor autorităților, care au, după lege, însărcinarea de a veghea la păstrarea monumentelor, la îngrijirea și înfrumusețarea orașului.

Art. 20. — Se va alcătui un plan general de îmbunătățiri, pentru a cărui punere în aplicare în cursul timpului societatea va strălăui, păstrând astfel continuitatea și unitatea acțiunii în această direcțiune.

Ea va ajuta cu mijloacele sale dând subvențiuni pentru diferite îmbunătățiri, cari intră în cadrul preocupărilor sale.

CUVÂNTARE

LA

ÎNCHEIEREA ANULUI ȘCOLAR

„Nu puneți lumina sub obroc“.

Cinstiți ascultători și iubiți școlari,

Din zi în zi se încheagă tot mai mult iubirea de școală, iubirea de lumină. Par'că începe lumea să priceapă că tot mai bine e să știe omul carte, decât să nu știe; în flece pârînte par'că renaște dorința de a-și da copiii la școală.

Și mă bucură faptul că vă interesați în mare parte de școală, de urmările copiilor d-voastră, de rosturile lor și de sărbătorile lor.

Și azi avem cu adevărat o sărbătoare școlară, mărindu-se deci însemnătatea sărbătoarei creștine. Azi își culeg și fiii noștri roadele muncii lor. Azi se bucură părinții de bucuria copiilor și se întristează de lenevirea și neascultarea lor. Și pentrucă ne aflăm cu toții aci, pentrucă sunt încă pe ici, pe colea părinți cari zădărnicesc copiii dela școală; pentrucă sunt copii cari nesocotesc sfaturile noastre și ale părinților lor, amărându-i prin purtarea și nesiliința lor; pentru a mări zelul copiilor pentru școală; pentru a mări dragostea și interesul d-voastră pentru luminarea copiilor prin învățatură, vă voiu vorbi despre trebuința de a învăța carte orice om, din care trebuință decurg datoriile părinților și datoriile copiilor către școală.

Onorați auditori, iubiți școlari și cinstiți părinți,

Așa e firea noastră omenească, fașă ne-a făcut Dumnezeu dintru început, că veșnic năzuim să știm, să cunoa-

ștem ce e bine și ce nu. Vroim să știm cât mai mult, să ne dăm socoteală de cât mai multe și mai ascunse taine. Vrea omul lumină cât mai multă. — Și locașul unde se poate lumina omul mai mult și mai ușor, izvorul viu care te învață să citești în cărțile oamenilor luminați de pe vremuri și în cartea sfântă a legii strămoșești în Evanghelie — este școala.

Deci, a ne trimete copiii la școală, noi părinții, a veni ei la școală din dragoste de lumină și adevăr, din ascultare de sfaturile binevoitoare ale părinților, este a ascultă de orânduirea lui Dumnezeu, care a sădit adânc în inima noastră setea de lumină și adevăr, a cărei cheie se dobândește *prin școală și numai prin ea*. A fugi de școală, voi copiilor, a zădărnici pe copii dela ea, unii dintre noi, este a nesocoti glasul lămurit al conștiinței noastre, a călca în picioare orânduirea Celui ce ne-a făcut așa și nu altfel!

Dar de multe ori auzim zicându-se: «noi n'am mai știut carte și am trăit și noi pe lume!» «Ce, fără carte nu poate trăi omul bine?». Da, oameni buni, așa e și nu e așa. Așa e; ați trăit și mai bine și mai rău fără carte. Dar vă întreb eu acum: de ați fi știut carte, n'ați fi trăit cu toții și mai bine, n'ați fi fost mai luminați, n'ați fi putut ști mai bine legile bisericeii și legile țării, n'ați fi fost mai folositori țării și neamului și oricărui om din jurul d-voastră? Cine poate tăgădui!

Da, d-lor, da, copiilor, ce sunteți încă pe băncile școlii, gândiți-vă, fiți incredințați adânc, că oricând a folosit omului știința de carte. Gândiți-vă că și în trecut au fost cărturari printre noi, că ei trăiau cu mult mai bine, că erau mai respectați în sat, că ajutau pe mulți nenorociți să scape de nevoi și de greutăți prin sfaturile și îndrumările lor. Și toate legile bune, toate orânduiri drepte și izbăvitoare de neam, au pornit tot dela oameni luminați, dela cărturarii vremurilor. Oricând a folosit cartea.

Și dacă cartea, școala, eră de trebuință atunci, când viața eră mai ușoară, când lumea eră mai puțină și pământ mai mult, când străinii ne hărțuiau mereu cât nu prea aveam răgaz să învățăm, cu cât mai mult trebuie să învățăm cartea acum? Azi lumea s'a îndesit, pământul s'a tot împușinat, nevoile s'au mai mărit. Azi trebuie mai mult ca oricând lumină spre a munci cu chibzuință, spre a ne lucra pământul bine, spre a putea învăța mai bine meșteșuguri, meserii despre care cu adevărat ziceți că sânt brățară de aur. Și dacă strămoșilor le eră mai îngăduit de a nu ști carte pentru noi e o crimă a fugi de ea. Că pe timpul lor nu erau școli decât pe la mănăstiri, pe la orașe. Nu erau învățători luminați și nu erau școli pentru toată lumea. Trebuie să plătești ca să înveți, așa că numai bogații puteau învăța. Țara eră săracă și nu putea întreține școli, că banii îi dam, — ni-i luă mai bine — Turcii... și Rușii... și câți! Astăzi dările le plătim

pentru noi, pentru binele țării și deci al nostru. Sângele părinților au scuturat jugul străin. Din aceste dări se fac și școli în toate satele și colțurile țării. Deci folosiți-vă de drepturile d-voastră; trimeteți copiii la școala pe care o întrețineți prin dările, prin munca d-voastră și spre binele d-voastră și al neamului.

Înțelegeți, iubiți școlari, încreditați-vă, vrednici părinți, că au trecut vremurile când numai preoții știau carte, că azi trebuie să știm cu toții, să învățăm cu toții, că azi mai mult ca oricând țara are nevoie de oameni luminați. Dumeriți-vă cu toți că cel ce fuge de carte, fuge de adevăr. Și vedeți copii, că cei ce fug de școală, fug de învățăturile atâtor înțelepți ai timpurilor, care și-au scris înțelepciunea lor în cărți, care se descoper celor ce știu carte și fără de care rămâneți cu sute de ani în urmă.

Da poate cele ce eu v'am spus nu sunt îndestulătoare, poate socotiți că din interes fac aceasta ca învățător de copii, ca să-mi arăt vrednicia ocupației. Dar, onorat auditoriu, d-voastră singuri adevărați, prin proverbele și zicerile înțelepte din popor, că avem trebuință de carte, că e nevoie să învățăm la școală. Nu ziceți d-voastră că «cine știe carte are 4 ochi» și «precum altoiul face pomul pom, așa cartea face pe om, om; ori «cine știe carte are parte»? Și cu drept cuvânt, are 4 ochi cel învățat; vede mai bine lucrurile, înțelege mai bine. E adevărat că cel ce știe carte e ca și un pom altoit. E adevărat că are parte, are noroc cel cu știință de carte. Că omului luminat toate îi merg altfel. Că orice lucru îi iese mai bine.

Nu vorbesc aici de spoiala de știință care ne face trufași și leneși — ci de adevărata lumină, ce ne face buni și chibzuiți, iubitori de lege și de cinste, gospodari buni și buni Români. Iar ca pildă de lumina ce vine dela școală, dela biserică, dela toți oamenii luminați, ne sunt țările apusane. Danezii, Germanii, Suedezii, Belgienii, Englezii, sunt oameni bogăți, cinstiți, iubitori de biserică și de legea creștină pentru că acolo școala a pătruns pretutindeni. Acolo țărânul citește gazete sănătoase; acolo Sf. Scriptură, cartea mare a lumii, este în orice casă, că rar om să nu știe carte. Aceasta este ținta spre care ne silim, este lumina adevărată în orice casă de creștin.

Dar nu numai firea noastră, nu numai vremurile cu nevoile lor, nu numai înțelepciunea poporală în proverbe ne îndeamnă respicat de a ne da copiii la școală cu toții, de a-i trimite regulat, de a veni și voi școlari cu dragoste spre școală, ci și legea noastră creștină.

Iisus Mântuitorul, cel mai mare învățător al lumii, ne poruncește: «Nu puneți lumina sub obroac» adică înlesniți lumina oamenilor. nu le ascundeți înțelepciunea.

Și iarăși ascultați copii ce vă zice Hristos, nu îngropați

talantii ce vi s'a dat, că veți lua pedeapsă veșnică. Și prin acești talanți se înțeleg darurile ce d-voastră le-ați dat fiecăruia dintre noi, puterile sufletești cu care ne-a înzestrat. Nu îngropați deci, iubii școlari, talanții ce vi s'au dat, ci înmulțiți-i prin muncă cinstită, prin carte, prin biserică, prin școală. Faceți ca mintea voastră să vă fie cu adevărat luminătorul căilor vieții: deci luminați-o prin școală, prin știință de carte! Alt-fel veți lua pedeapsă veșnică.

Cât adevăr în cuvintele acestea! Că fără această lumină și înmulțire a talanților, fără luminarea minții ne luăm pedeapsă veșnică și aici și în ceruri de două ori veșnică. Că pe cel ce nu știe carte toți ticăloșii îl trag pe sfoară și-i răpesc drepturile și munca lui. Mai mult, viața lui e plină de trudă. Câștigul lui e stropit cu multă sudoare, că nu poate ști neștiind carte, cum să-și cultive mai bine pământul, cum să-și facă mai rodnică țarina, cum să-și apere sănătatea.

Și își iau cei neștiutori de carte, cei ce fug de școală azi, când le stă la îndemână, cei ce-și îngroapă talanții ca să ruginească își iau și pedeapsă veșnică. Că neștiind el citi și scrie nu poate să-și citească și el legea străbună, legea care duce, la desăvârșire prin Iisus Christos. Că neștiind poruncile bisericești, nu poate fi un bun creștin; neștiind legile țării, istoria neamului, aspirațiile neamului, nu poate fi un bun Român și nouă ne trebuie azi mai mult ca ori când creștini buni și buni Români.

Cinstiți ascultători,

Vedeți cât de întemeiată este obligarea tuturor părinților de a-și da copiii la școală. Știu că sunt atâți oameni luminați între d-voastră care sunt pătrunși de rosturile școlii, dar mă adresez către cei mulți, și vă îndemn ca să faceți așa fel ca să nu fie nici odată nevoie de amenzi și câte altele se vă supere și pe d-voastră și pe noi. Astăzi, Domnilor, se cere lumină mai mult ca ori când, se cere interes pentru învățătură. Cei ce lăsați copiilor această avere, le-ați lăsat cea mai de seamă moștenire, care e mai prețioasă ca aurul și argintul. Așa dar, orice ați face pe copiii d-voastră, de i-ați lăsat la munca câmpului, de i-ați dat la meserie, atât de sigură azi, de i-ați face militari, de i-ați face ori ce, aveți datoria sa-i dați la școală.

Faptul că cineva e om — ajunge ca să-i dăm lumină și carte, de vrem să fie cu adevărat om — rege al firei.

Dați-vă deci copiii la școală că vă cere lucrul ăsta și firea și conștiința și vremurile de acum și dreapta judecată și înțelepciunea bătrânilor și Iisus Christos, Cel mai mare învățător al lumii.

Ascultați deci, cinstiți ascultători, poruncile Dumnezezești de a ne lumina și a înlesni luminarea celor din jurul nostru, ascultați de glasul țării, care are nevoie de oameni luminați,

ascultați de glasul neamului, ascultați de strigătul puternic ce se ridică de pretutindeni: «iubiți-vă școala!»! Iubiți-o, oameni buni, de vă iubiți neamul, de vă iubiți legea, de vă iubiți copiii!

Dați-vă deci cu toții copiii la învățătură: veniți și voi școlari cu dragoste la școală și faceți bucurie părinților și nouă prin purtările voastre că: «cum vă veți așterne, așa veți dormi!»!

Iar voi, cei ce părăsiți băncile școlii să nu părăsiți cartea! Siliți-vă ca să vă luminați din zi în zi, căci viața întregă e o școală. Nu uitați că de aici vi s'a dat cheia, vi s'a arătat drumul. Voi trebuie să-l sfârșiți! Veniți asemenea la noi ca să vă dăm sfaturi de părinți, să vă dăm îndrumări de bătrâni.

Fiți cinstiți, fiți muncitori, fiți vrednici ucenici ai adevărului! Așa să vă ajute Dumnezeu precum toți vă doresc, precum toți așteptăm dela voi, iar noi, cinstită adunare, să ne silim a adevəri prin faptă iubirea de bine, de lumină, de școală.

D. A. Nicolaescu.

In chestia răspândirii cărților în popor

Reproducem următorul interesant articol din ziarul „Românul“ din Arad. Am vorbit de mai multe ori și am dat diferite păreri relative la această mare chestiune:

Vreau să vorbesc astăzi despre o întreprindere folositoare, care cred, că ar putea prinde cu timpul rădăcini și la noi.

E vorba de „șatra de iarmaroace“, dela târgurile de țară. Am tradus pentru cititorii rândurilor acestora un raport al unui domn din *Karlsruhe*-Germania, despre încercările făcute de un club al muncitorilor germani. Mai trebuie să adaog că raportul acesta, publicat într'o corespondență privată a societății culturale germane, „*Dürerbund*“, a cărei membru sunt și eu, a fost scris acum doi ani și de atunci s'au mai întreprins și alte experimente.

În Lipsca, spre exemplu, am văzut la târgurile cele mari anuale, o asemenea șatră și am observat cu cât drag cumpără publicul cărțuliile și reproducerile expuse acolo.

Să nu mi-se obiecționeze că încercările acestea s'au făcut în Germania și la noi nu vor putea avea efectul dorit.

Mă gândesc la „Asociațiunea“ noastră din Sibiu și la cea din Arad, care ar putea înstitui o comisie cu misiunea de a stabili o listă de cărți vrednice să figureze într'o astfel de prăvălie, la cele

mai principale târguri ale noastre de țară și cu angajamentul de a stabili un preliminar oareșicare pentru speșele celor 10—15 barace, cari s'ar putea ridică — deocamdată — la târgurile respective. Dacă nu va reuși întreprinderea astăzi, va reuși mâine, cu siguranță, dacă am perseveră pe cărarea apucată.

Aduc traducerea aceasta la cunoștința publicului, ca să se convingă despre bunătatea ideei. Imi închipuiu, că s'ar putea vinde astfel mult mai bine „Alexandriile“ și „Isopiile“ noastre, decât cu ajutorul actualilor vânzători ambulănți, cari n'au nici un criteriu hotărît literar, ci sunt conduși numai de pofta de câștig.

Iată articolul :

Șatra de iarmaroace (târguri de țară)

„Clubul de discuții al muncitorilor din Karlsruhe“ („Karlsruher Arbeiterdiskussionsklub“) a încercat, la îndemnul conducătorului ei, dr. A. F., să răspândească tablouri și cărți bune într'o șatră de iarmaroace.

Idea am luat-o din raportul despre experimentul foarte interesant, care a deschis drumuri nouă, a societăței „Dürerbund“, care a vândut la târgul cel mare din Lipsca cărți și tablouri bune și ieftine. La început a răs lumea de propunere, dar nu mult după aceea și-a dat consimțământul. Clubul vinde în fiecare din ședințele sale, dela întemeierea sa de acum doi ani, cărți și scrieri, ocazional și tablouri, parte ca pregătire pentru prelegerea viitoare, parte având experiența, că muncitorul citește mai cu plăcere din cartea sa *proprie*. Noutatea constă numai în mutarea întreprinderii pe piața târgului. Eram lămurii pe deplin, că vor veni în urma pasului acestuia al nostru mii de inși, cari n'au avut până atunci nici o legătură cu clubul nostru.

Clubul este o asociație neutrală a muncitorilor, (mai cu seamă în ce privește religia și politica), o uniune a unor membri de pe aceeași treaptă socială și cu aceeași cultură, ceva mai ridicată, cu scopul de a promovă reciproc viața spirituală și de a cimentă legăturile de prietenie între păturile sociale de diferite gradațiuni. În urma acestora a fost de lipsă să se desvolte neutral întreprinderea cea nouă, cu șatra : să expui ce-i mai bun posibil și cu prețuri convenabile pentru un muncitor. Pentru alegerea tablourilor și a cărților s'au numit comisii. Clubul plătește toate speșele, conform principiilor sale, din visteria sa comună. Consiliul orășenesc a pus la dispoziția noastră locul cel mai potrivit unde se ținea târgul. Am

lăsat la o parte toate speșele, cari se pot ocoli, cum sunt, spre pildă. șpeșele pentru inserate. Șatra a fost fără de nici o înfrumusețare: numai placate, cari se vedeau de departe, desemnate și colorate de un membru al societăței, anunțau trecătorilor șatra; pe un placard eră scris: „cărți și tablouri pentru neamul german“, pe celălalt: „In luptă împotriva literaturii rele“; deasupra întregii șetre stătea atârnat numele clubului.

Toate ziarele din Karlsruhe, fără deosebire de partid, au publicat articole de propagandă, recomandând întreprinderea. Vânzarea a condus-o o femeie de măsar, membră în comitetul central: a fost de față în decursul celor 10 zile de târg, dela 2 până la 9 seara, în șatră și s'a mulțumit cu o desdăunare de 15 mărci (18 coroane). Dela 6 seara a fost sprijinită la vânzare de mai mulți membri în comitet, muncitori, cari n'au primit nici o plată; tocmai după închiderea prăvăliilor și a fabricilor a fost cercetată șatra mai intensiv și astfel s'a făcut atunci și vânzare mai multă.

Cărțile, scrierile și tablourile le-am primit noi, parte dela editori, pe lângă un rabat mare, parte dela vânzătorii locali, cari ne-au dat 10—20%. La îndemnul oficiului sanitar împărătesc ne-a făcut servicii deosebite institutul de editură Iulius Springer din Berlin, dela care ne-am procurat scrierile de igienă. Am vândut în total 576 de cărți, între cari au fost 393 din domeniul beletristicii (364 de broșuri din biblioteca „Wiesbadener Volksbücher“).

Mai mult cumpărată a fost broșura „Galera neagră“ de Raabe, în 61 de ex. (posibil, din cauza titlului care escită fantazia la ceva senzațional), apoi „Valentin“ de Hansjakob, 60 ex. Poeziile lui Liliencron, 58 ex., etc. Pe lângă scrierile beletristice au fost căutate mai multe broșuri din domeniul religiunii și de filozofie practică; în total 95 ex. (40 de autori protestanți, liberali, 28 de socialiști, 21 catolici și 6 moniști). S'au vândut din scrierile de sociologie și politică 47 broșuri (numai 9 scrise de autori socialiști). Vânzarea cea mai puțină au avut-o cărțile de igienă și de științe naturale, fiindcă muncitorii au deja în partea cea mai mare, astfel de cărți. Din cărticica sănătății a oficiului sanitar imperial am vândut 20 de exemplare.

Din tablouri s'au vândut 628 reproduceri de artă și 79 așa numite „Meisterhefte“ (broșuri de clasici, 1 marcă = 1.20 cor.) Au fost mai mult căutate reproducerea după *Dürer* (163 reprod.) între cari 148 cărți poștale ale editurii Rembrandt, apoi *Hans Thoma* cu 109 tablouri și broșuri. Trebuie să amintim cu ocazia aceasta, că am vândut cu alte ocazii sute de tablouri de Thoma. Hans Thoma, care

nu se îndeletnicește de altfel cu oratoria, a ținut în clubul nostru două prelegeri. Foarte căutate au mai fost „Spicuitoarele“ și „Ave Maria“ de Millet, (67 ex.), precum și „Greva“ de Hercomer (de 66 ori). Mai mult însă s'a cumpărat un „cap de fetiță“ de Schauss, un portret simpatic, care n'ajunge însă nici decum capod-operele maestrilor; l-am pus în vânzare, ca să pregătim terenul, făcând o mică concesie gustului dela modă. În general însă, n'a dat clubul ceea ce place masselor fără de școală și cu creștere greșită, ci — conform principiilor sale din statute, — ceea ce *ar trebui* să-i placă și-i va și plăcea, dacă va avea să se lase învățate.

În decursul celor zece zile, cât a ținut târgul, s'a vândut, pe lângă toată vremea ploioasă, lucruri în valoare de 435,15 mărci și anume: pentru 122,85 m. cărți și broșuri, pentru 252,30 m. reproduceri de artă. Broșuri cu prețul de 5 până la 25 Pfenigi (6—30 bani) s'au vândut de 63,24 mărci, tablouri dela 10—25 Pf. pentru 127,85 m. În nenumărate rânduri au mărturisit lucrători mai înaintați că cumpără mai bucuros o lucrare mai mare, cu câteva mărci, decât o broșură cu 10—20 Pfenigi, de oarece broșura nu mai are nici o valoare, îndată ce au citit-o. Va trebui să se ia în considerare și astfel de dorințe, fără ca să se abandoneze însă vânzarea broșurilor și tablourilor de 10—20 Pfenigi, fiindcă muncitorul încă neînvățat cu cititul și cu privirea unui tablou artistic se va învoi la început să dea numai vreo câțiva bănuți pentru trebuințele sale spirituale.

Spesele totale pentru întreprinderea aceasta, au fost de 450,15 mărci, astfel încât am avut o *pierdere de 14 mărci*.

Publicul, care a cumpărat baraca noastră, s'a recrutat mai cu seamă din persoane aparținătoare clasei mijlocii, între cari se aflau mulți învățători, învățătoare, industriași-artistici, fete tinere, precum și elevi de școale medii, apoi lucrători, mai cu seamă din cei aparținători păturei mai înaintate de lucrători, pe când masa lucrătorilor de duzină a trecut pe lângă prăvălia noastră fără de nici un interes.

Unii din lucrători s'au uitat la cărțile și tablourile noastre cu interes, n'au cumpărat însă nimic, parte fiindcă n'au avut bani de ajuns, parte fiindcă au preferit prăvăliile de alături; în privința aceasta avem mai multe puncte de mănecare.

Succesul moral al întreprinderii noastre nu se poate trece cu vederea. Multe sute de scrieri bune și de tablouri frumoase, au fost vândute la persoane, cari și-ar fi plasat altfel banii în lucruri mult mai neînsemnate. Mulți din cumpărători, fac parte — de sigur —

din mulțimea, care cumpără foarte rar, sau chiar niciodată, cărți și tablouri.

Firește, că ar fi fost de dorit, ca să se intereseze și mai mulți lucrători pentru întreprinderea noastră.

Fiindcă încercarea noastră a fost cea dintâiu aici, putem fi și în privința aceasta mulțumiți, cu atât mai mult, cu cât știm, că lucrătorii mai înaintați, cari au cumpărat dela noi, au inițiat și inițiază pe camarazii lor asupra valorii cărților și tablourilor ce se vând la noi.

Merită să fie amintit și faptul, că mai mulți directori ai școalelor medii locale, au atras luarea aminte și au recomandat cercetarea șatrei noastre în toate clasele, din îndemnul lor propriu.

Rezultatul experimentului nostru ne-a îndemnat, să închiriem și la viitorul târg de țară o șatră. Ar fi de dorit, ca să se folosească prilejul târgului și altundevă, ca să se vândă cărți, tablouri bune și ieftine, ca astfel să câștigăm cu toții material de observație cât mai mult“.

Horia P. Petrescu.

CRONICA

Ședința cercului cultural „Stoenеști“, Romanați
dela 15 Maiu 1911

Cercul cultural «Stoenеști» în ziua de 15 Maiu a. c., a avut ședință la școala din Băbiciu-Romanați. În ședința intimă d. C. Șerbănescu-Slăveni și-a dezvoltat subiectul: «Lucrul manual în școala primară, ce loc să ocupe și ce caracter să aibă». La orele 2^{1/2} p. m. se începe conferința publică luând cuvântul cel dintâiu d. I. Constantinescu, dirigintele școalei care a vorbit despre: «Cum trebuie să-și ajute ori și cine comuna, județul și țara ca să fie cărmuite de oricine numai binele public să-l vrea.»

A mai vorbit d-șoara Sevasta Stănculescu, învățătoare Băbiciu, despre «Cum poate femeia săteanului să dovedească că este model de soție și adevărată mamă». Au fost de față peste 70 fete și femei din comună.

Apoi a vorbit Pr. I. Mihăilescu Băbiciu despre «Higiena Corpului».

Atât între vorbitori și în urmă s'au executat următoarele producțiuni: piesa «Învățătura» și piesa «La noi în sat» de elevii clasei a IV fiind pregătiți de M. Ricman.

Deasemenea s'au recitat mai multe poezii și s'au înnotat cântece plăcute pentru auditori.

Sedința s'a închis la orele 5 $\frac{1}{2}$ de către I. Constantinescu, mulțumind sătenilor că au venit la școală într'un număr așa de mare cum n'au venit niciodată de când e școala în comună; iar sătenii peste 200 la număr au mulțumit celor ce i-au făcut să petreacă 3 ore în mod așa de plăcut.

Un asistent.

DARE DE SEAMA

de mersul Cassei de Sfat și Cetire din com. Baia, jud. Suceava la 31 Decembrie 1910

La 29 Iunie 1906 s'a alcătuit în această comună un comitet din d-nii: *Petru Cucescu, Gh. Iblilor, I. Vasiliu, D. Zăhărescu și N. Stoleriu* cu scopul de a întemeia și susține o Casă de Sfat și Cetire unde să fie loc cinstit de adunare în sat și unde sătenii să poată auzi vești și învățături folositoare.

Pentru strângerea fondurilor s'au făcut liste de subscripție s'au dat serbări și petreceri în ziua de 15 August când e și hramul bisericei din sat.

Ca să ia ființă această casă, chiar din acel an s'a închiriat o casă peste drum de școală, s'au alcătuit statute unde s'a arătat și lămurit scopul și conducerea ei.

Astăzi 31 Decembrie 1910, situația bănească a cassei este următoarea:

VENIT

CHELTUIELI

Felul Veniturilor	Suma		Felul Cheltuielilor	Suma	
	Lei	B.		Lei	B.
Liste de subscripție	190	45	Chiria Localului	568	15
Daruri	204	70	Mobilier	160	70
Cotizații	17	50	Gramofon și plăci	141	—
Serbări	353	25	Grijit localul, etc.	86	80
Din venitul vânzării articolelor conform art. 5 din statute.	289	—	Ajutor copiilor săraci	130	—
Felurite venituri	10	85	Felurite cheltuieli	27	40
Imprumuturi făcute la început pentru plata chiriei conform contractului.	580	—	Imprumuturi plătite din suma de 580 lei. (Vezi veniturile)	400	—
	1646	33	Total	1514	05
			Sold în casă	132	28
				1646	33

Averea ei se alcătuiește din :

2 mese, 3 dulapuri, un samovar pentru ceai, 3 scaune, pânză pentru făcut o scenă de teatru sub cerul liber, culise, cortină, un aparat de proiecțiuni dăruit de Onor Cassa Școalelor cu 41 vederi, un gramofon cu 20 plăci, 1 lampă mare.

Biblioteca se alcătuiește din :

66 cărți dăruite, de d. I. Mitru, Directorul școlii Normale Vasile Lupu, Iași, Gh. I. Chirileanu, București, A. C. Cuza, Librăria Națională, București, Librăria Alcalay, București, S. T. Chirileanu, Broșteni-Suceava, Mihai Lupescu, Zorleni, N. Stoleriu, Baia, Munteanu-Râmnic, d. Elefterescu, etc.

Ca parte morală Cassa aceasta a fost loc de întâlnire a sătenilor oridecâteori a fost de pus la cale o treabă bună.

Așa aici s'a făcut adunările pentru întemeierea Societății de Dogărie „Unirea“, a Societății de cumpătare „Biruința“, a începutului cu societatea Tineretului, alcătuită din flăcăii deștepți ce au făcut jocul în piața comunei, și nu la crășme; aicea s'au sfătuit locuitorii să-și clădească holdele la aria comună ca să fie treerate cu mașina; aicea s'au ținut sfătuirii și adunări în cursul iernelor, conferințe despre felurite chestiuni atingătoare de viața Sătenilor, s'au ținut șezători odată pe săptămână în timpul iernei când s'au făcut și cântări, recitări, teatru școlar și cetiri instructive din Albina, Răvașul poporului, Vorbe bune, Gazeta țaranului, Calendarul sătenilor, Vulturul. În ograda Cassei, tineretul a făcut horă de câteva ori. Tot aicea s'au făcut adunări generale anuale ale Băncei pop. ale Societății de Cumpătare, Soc. de Dogărie, și a Obștei „Tărâncuța“ din această Comună. Tot în localul ei deodată să țină și cancelaria acestor Societăți până va fi chip să se facă cancelaria aparte.

În 1909 a ajutat cu cărți și încălzări școlarii din Baia și Bogata. Tot în localul casei de Sfat se țin băuturi igienice, articole de cofetărie, de regie, articole de librărie, semințe; acestea pentru a țineă cassa deschisă la dispoziția oricui și ori când și pentru a înrăuri în bine ca parte culturală — igienică, iar pe de altă parte a asigură casei un venit de întreținere. Din toate aceste se vede sporul făcut de această cassă.

Totuși trebuie să adăugăm că suntem la început și încă este nevoie de multă muncă și mult sprijin spre a se îndrumă pe ade-vărata cale dorită de întemeietori și arătată de statute; de aceea apelăm la toată lumea luminată și patriotică din aceste părți și de pretutindenea să ne deă sprijinul, având astfel mulțămirea sufletească că ajută la întărirea unei instituții menită a avea mare rol în deșteptarea și buna îndrumare a poporului.

Încehând această dare de seamă, comitetul aduce cele mai călduroase mulțămiri următoarele persoane care au binevoit a sprijini cassa: D-lui Proprietar Alex. Cantacuzino-Pășcanu pentru darul sumei de 100 lei, D-lor C. Meissner, profesor, Iași pentru darul de 20 lei, Gh. T. Chirileanu 20 lei, I. Gh. Dumitrașeu 6 lei, Gh. Vasilache 3,45 lei, N. Stoleriu 23,65 lei, D-lui Gh. Hlihor care a împrumutat cassa fără dobânzi cu 200 lei pentru plata înainte a chiriei localului. D-lor N. T. Stupcanu, V. Diaconu, Dobre Ștefănescu, O. Boiu, M. Livescu, I. Gheorghiu, D. Cădere, C. Popovici, fost deputat, Leon Mrejeriu, N. Stoleriu și Gh. Lupașcu, cari au adunat bani prin liste de subscripție.

Domnului Alex. Cantacuzino-Pascanu, D. Zăhărescu și Olimpia Zăhărescu, C. Ionescu, Gh. Vasilache, V. Todicescu, Gh. Zaharescu, Gh. Rădășanu, care au dat concurs la serbări.

D-lor I. Mitru, Directorul școlii Normale, Iași, Gh. T. Chirileanu, M. Sadoveanu, M. Lupescu, T. Pamfilie, Toma Dicescu, Societatea „Miron Costin“, București, cari au dăruit cărți pentru biblioteca Cassei, precum și d-lui Director al ziarului „Minerva“, care trimete ziarul gratis dela apariție;

Domnului Administrator al Cassei școlilor M. Popescu, care a dăruit Cassei un aparat de proiecțiuni.

Comitetul: P. Cucescu, Gh. Hlihor, Gh. Rădășanu, N. Stoleriu și N. Hlihor.

10 Maiu la Mălușteni, Covurlui

La orele 10 jum. dimineța Te-Deum la biserica parohială. Oficiază proestosul Filiuță. Corul școlii cântă „Mulți ani trăiască Regele“.

Învățătorul Modiga vorbește de însemnătatea zilei.

După masă, din inițiativa școlii din Mălușteni, excursiune în pădurea Statului, Ghireasca, exploatată de cooperativa Libertatea. La „Izvoare“, punctul cel mai admirabil din această pădure. la orele 2 sunt adunate școlile: Schineni, Sărățeni, Lățăști, Plesa (Tutova), Tuțcani, Mălușteni, Ghireasca, Lupești, Mânzătești (Covurlui).

Primirea fiecărei școlii aparte e făcută de corul tuturor școlilor prezente și de o fanfară instrumentală ocazional angajată.

Freamătul celor peste 900 școlari cu învățătorii lor au adunat la această mănăreță serbare pe toți locuitorii micuțului sățuț.

Învățătorii, d-na și d.: Modiga, Ursu, Blănaru, Sârbu, Calu; singuri: Nicolau, Kacinschi, Toporaș, Kahu, Stoica, Popescu și Teodoru, casierul băncii și cooperativei din Lupești.

În poeana cu totul și cu totul pitorească se execută un variat și prea bogat program. Iau parte toate școlile, alternând recităriile cu corul. Se vorbește și de însemnătatea zilei.

D-nele: Modiga, Ursu, Blănaru, servesc o masă comună celor prezenți. Școlarii fac la fel cu merindele luate de acasă.

În timpul mesei, orchestra pomenită ne delectează.

După masă, dansuri naționale, comune, învățători, săteni, școlari la un loc. O ploae bogată hotărăște despărțirea, orele 5.

În retragere, școlile din Tuțcani, Schineni, Sărățeni, Lățești, trec prin Mălușteni, vizitând gospodăria inv. respectivi, școala și grădina ei, unde încă se cântă și se dansează.

Despărțirea definitivă se face „La Spini“. Rezultatul excursiunii în totul desăvârșit. În sfârșit, inițiatorii petrecerii au voit un 10 Maiu, și a fost după cuviință.

MINISTERUL FINANTELOR

DIRECȚIUNEA CONTABILITĂȚII GENERALE A STATULUI ȘI A DATORIEI PUBLICE

Tabloul de numerile titlurilor de rentă 4% amortibile din 1894.
 împrumutul de 120.000.000 lei, eșite la sorți și neprezentate la rambursare
 până la 19 Martie (1 Aprilie) 1911.
 Titluri a 1.000 lei

No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți	
	Luna	Anul		Luna	Anul		Luna	Anul		Luna	Anul
36354	Martie	1910	48043	Martie	1910	55334	Septem.	1910	62135	Martie	1910
36399	Septem.		48199	Septem.		55358	"		62447	Septem.	
36487	"		48174	"	1909	55201	"		62608	"	
36642	"	1909	48389	Septem.	1910	56081	Martie	"	62807	"	
36827	"	1910	48578	Martie	"	56226	Septem.	"	62827	"	
37022	"	"	48635	Septem.	"	56511	"	"	63036	"	
37440	"	"	48684	"	"	56611	"	"	63075	"	1909
37628	"	1909	48726	"	"	56717	"	"	63148	"	1910
37660	"	1910	48878	"	"	56725	"	1909	63308	"	
37992	"	"	48775	"	"	56760	Martie	1910	63339	Martie	
33120	"	"	49012	"	"	56766	"	"	63316	Septem.	"
38285	"	"	49074	"	1909	56848	Septem.	"	63391	Martie	"
38735	"	"	49087	Martie	1910	56905	"	"	63400	Septem.	"
38775	"	"	49144	Septem.	"	56959	"	"	63597	Martie	"
38866	Martie	"	49159	"	"	56996	"	1909	63720	Septem.	1909
39485	Septem.	"	49172	"	"	57031	"	1910	63881	"	1910
39567	Martie	"	49200	Martie	"	57169	"	"	63912	Martie	"
39678	Septem.	"	49218	"	"	57183	Martie	"	64052	"	"
39856	"	"	49233	Septem.	"	57679	Septem.	"	64215	Septem.	"
39925	"	"	49361	"	"	57877	"	"	64454	"	"
40024	"	"	49364	"	"	57911	"	"	64498	"	"
40316	"	"	49365	"	"	58099	"	"	64969	"	"
40317	"	"	49389	"	1909	58302	Martie	"	65066	"	"
40335	"	"	49330	"	1910	58406	Septem.	"	65587	"	"
40576	"	"	49935	"	"	58418	"	"	65642	"	"
40689	"	"	49988	"	"	58609	Martie	"	65904	"	"
40825	"	"	50102	"	"	58670	Septem.	"	65847	"	"
40892	"	"	50109	Martie	"	58713	Martie	"	66154	"	"
41011	"	1909	50507	Septem.	"	58723	"	"	66216	Martie	1903
41273	Martie	1910	50632	"	"	58724	"	"	66481	"	1910
41373	"	"	50640	"	"	59034	"	"	66527	Septem.	"
4 728	Septem.	"	50754	"	"	59237	Septem.	"	66616	"	"
42102	"	"	50916	"	"	59243	"	"	66678	"	"
42200	Martie	"	50922	Martie	"	59439	"	"	66968	"	"
43307	"	1910	50933	"	"	57077	"	"	67031	"	"
43379	Septem.	1909	50969	Septem.	"	59761	Martie	"	67235	Martie	"
43457	"	"	51011	"	1909	59917	Septem.	"	67681	"	"
43647	"	1910	51295	"	1910	60265	"	"	67763	"	"
43709	"	"	51627	"	1909	60279	"	"	67857	"	"
43954	Martie	"	52133	"	1910	60285	Martie	"	67922	Septem.	"
44584	Septem.	"	52202	Martie	"	60403	Septem.	"	67973	"	"
44680	"	"	52267	Septem.	"	60425	Martie	"	68007	"	"
44798	"	"	52297	Martie	"	60426	Septem.	"	68012	"	"
45035	"	"	52391	Septem.	"	60493	Martie	"	68600	"	"
45213	"	1909	52529	"	"	60754	"	"	68717	"	1909
45227	"	1910	53052	Martie	"	60785	Septem.	"	69343	"	"
45244	Martie	"	53155	Septem.	"	60856	"	"	69452	Martie	1910
45720	Septem.	"	53338	"	"	60918	Martie	"	69487	"	"
4578	"	"	53419	Martie	"	60931	Septem.	"	69530	Septem.	"
46125	"	1905	53505	Septem.	"	61245	"	1909	69813	Martie	"
46427	Martie	1909	53582	"	"	61254	Septem.	1910	69995	"	"
46445	Septem.	1910	53703	"	"	61279	"	"	70242	"	1909
46604	Martie	"	53967	"	"	61327	"	"	70280	Septem.	1910
46866	Septem.	"	54360	"	"	61377	"	"	71060	"	"
46903	Martie	"	54369	"	"	61486	"	"	71077	"	"
46924	Septem.	1908	34516	"	"	61550	"	"	71121	"	"
46929	Martie	1910	54591	"	"	61567	"	"	71122	"	"
46914	"	1909	55255	"	1909	61579	Martie	"	71128	"	"
47138	Septem.	1910	55276	Martie	1906	61656	Septem.	"	71173	"	"
47316	Martie	"	55415	Septem.	1910	61676	"	"	71202	"	"
47498	Septem.	"	55529	"	"	61820	"	"	71312	"	"
47606	"	"	55595	"	"	61936	"	"	71401	Martie	"
47608	Martie	"	55730	Martie	"	62078	"	"	74470	Septem.	"
47644	Septem.	"	55783	Septem.	1909	62080	"	"	71634	"	"
47852	Martie	"	55807	"	1910	62133	"	1909	71661	Martie	"

CEL MAI MARE ȘI MAI VECHIU MAGAZIN DE MUZICĂ

N. MISCHONZNIKY

Furnisor
al
Curții
Regale

București
Strada
Colței
No. 7

CEL MAI MARE DEPOZIT DE INSTRUMENTE MUZICALE

Piane și Pianine

Cele mai renumite din
toată lumea. Peste 100 piane tot-
deauna în depou

GRAMOFOANE

Perfecționate și
PLĂCI

„PERFECTION“

Înregistrate de cel mai mari Artiștii
din Țară și Străinătate

Cântece Naționale noi având cel mai mare succes în toată țara

VIORI montate cu abanos. Model Amati

sau Stradivarius cu arcuș, lei 16.00

COBZE complete cu coarde 5 doage lei 9.50

în 7 doage lei 11.—

TAMBALE montate dela lei 34—50, aceleași

de nuc dela lei 38—50.

ARMONICI cu 2 rânduri, 19 clape, 8 basuri

cu tonuri de oțel bronzat lei

30—35. De oțel, lei 38—50.

MANDOLINE ITALIENE lemn de palisandru

19 doage, fața or-
nată lei 14.

CLARINETE cu lei 12.50, cu lei 14.—și cu

lei 18.

FLAUTE lei 6.50, lei 8.50, lei 12.—cu 6 clape

lei 12.50, și alte flaute fine, bucată

dela 20—500.

CEREȚI CATALOAGE GRATIS ȘI FRANCO
COMENȚI SE EFECTUEAZĂ PROMPT ÎN TOATĂ ȚARA

ATELIERELE SOCEC & Co., BUCUREȘTI

www.dacoromanica.ro